

עֲצָתוֹ אֲמוּנָה

ווי אזוי הייל איך זיך אויס פון מיינע שלעכטע תּאָזות?

שְׂאֵלָה :

לְכַבּוּד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור פון זעכצן און א האלב יאר און איך דארף זייער וויכטיג הילף אויף א פראבלעם. אלס אינגל האט דער יצר הרע מיך אראפגעווארפן אין פגם הברית פאר בערך א האלבע יאר און ביז יעצט האב איך אסאך יסורים פון דעם; פחדים וכו'. יעצט האב איך אסאך נסיונות במחשבה, בעיקר אין ישיבה; האלב פון מייז פתה - קען איך נישט רעדן מיט זיי, איך ווער פארלוירן פאר יעדן שיינעם בחור.

אסאך מאל לויף איך ארויס פון ישיבה און איך גיי אין א בית המדרש לערנען. אפּשׂר איז טאקע בעסער פאר מיר צו גיין אין א בית המדרש לערנען שיעורים כסדרן, אדער אפּשׂר האט דער ראש ישיבה שליט"א אן עצה פאר מיר ארויסצוגיין פון מיינע פראבלעמען וואס האט מיר שוין האלב קראנק געמאכט?

ברוך השם איך הער די שיעורים פונעם ראש ישיבה און איך ווייס פון די עצה פון התבודדות, וואס דאס ראטעוועט מיך ממש.

א צדיק האט מיר געזאגט אז א מענטש וואס זעט נאר דעם אייבערשטן האט נישט קיין שלעכטע הרהורים; איך ווייס אבער נישט ווי אזוי דאס צו מקיים זיין.

איך בעט דער ראש ישיבה זאל מתפלל זיין פאר מיר.

יישר פח

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת וִיקְהֵל-פְּקוּדֵי, כ"ו אָדָר, שְׁנַת תִּשְׁפֵּ"א לַפָּרָט
קָטָן

לְכַבוֹד הַבְּחוּר ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אִיף הָאב עֲרַהֲלֻטָן דִּינֵין בְּרִיוּ.

שְׁטאַרְק זִיף, גֶּעב נִישְׁט אױף, עֵס אִיז דָא אַ וועג פֿאַר דִיר צוֹרִיק צו קוֹמֶען
צום אַיִבֶעֶרְשְׁטן; לִיג זִיף אַרִיין אין לְעֶרְנֶען דִי הֵיילִיגֶע תּוֹרָה, דָאס אִיז אַ
מַעֲדַעֲצִין פֿאַר דִי שְׁרַעֲקִלִכֶע תּאַוּוֹת.

דער אַיִבֶעֶרְשְׁטער זאַגט: "בְּנִי", מֵיִנֶע קִינְדֶער, "בְּרַאתִי יֵצֵר הָרַע", אִיף
הָאב בְּאַשְׁאֵפֶן דְּעם יֵצֵר הָרַע, "בְּרַאתִי לוֹ תוֹרָה תְּבַלִּין", אִיף הָאב אָבֶער
בְּאַשְׁאֵפֶן דִי תּוֹרָה, דָאס אִיז אַ רְפוּאָה פֿאַר'ן יֵצֵר הָרַע, "וְאִם אַתֶּם עוֹסְקִים
בַּתּוֹרָה, אִין אַתֶּם נִמְסָרִים בְּיָדוֹ", אויב לְעֶרְנֶנט אִיר תּוֹרָה וועט אִיר נִישְׁט
אַנְקוֹמֶען צו דְּעם יֵצֵר הָרַע'ס הֶעֱנֵט, "וְאִם אִין אַתֶּם עוֹסְקִין בַּתּוֹרָה, אַתֶּם
נִמְסָרִים בְּיָדוֹ", און אויב לְעֶרְנֶנט אִיר נִישְׁט קִיין תּוֹרָה וועט אִיר זֵיין אונְטֶער
אִים (קִידוּשִׁין ל.).

אַז דו בִּיסְט גֶעבֶעף אַרִיִיגֶעפֿאַלן אין דִי בִּיטֶערֶע עֲבִירָה פֿון פֿגֶם הַבְּרִית
רַחֲמָנָא לְצַלָן, דו האַלְסְט אין אִיין פּוֹגֶם זֵיין - זאַלְסְטו אָנְהֵיבֶן לְעֶרְנֶען תּוֹרָה.
ווייל דִי אַיִנְצִיגְסְטֶע עֲצָה פֿטוּר צו ווערן פֿון דְּעם יֵצֵר הָרַע וואס וויל אונז
אויס־רִיִסֶן פֿון דִי וועלֶט און פֿון יַעֲנֶע וועלֶט - אִיז דוּרְף דִי הֵיילִיגֶע תּוֹרָה.
חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרַכָה זַאגן (קִידוּשִׁין ל.): "אַם פֿגַע בָּךְ מִנְּגוּל זֶה", אויב דער
מִנְּגוּל, דער יֵצֵר הָרַע - האַט דִיך אָנגֶעטְרַאַפֶן און דו ווילְסְט פֿטוּר ווערן פֿון
אִים, "מִשְׁכַּהוּ לְבֵית הַמְּדַרְשׁ", גִּי אין בֵּית הַמְּדַרְשׁ דַּאָווענֶען און לְעֶרְנֶען;
וועסְטו פֿטוּר ווערן פֿון אִים.

אִיין זאַף בַּעַט אִיף דִיר, זאַלְסְט נִישְׁט אויפֿגֶעבֶן; הָער אויס דְּעם הֵיילִיגֶן
רַבִּי'ן וואס עַר האַט גֶעשְׁרִיגֶן מִיט אַן הוּיף קוֹל (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב', סִימָן עח):
"גִּיּוּאָלָד, זֵיט אִיף נִישְׁט מִיֵּאֵשׁ, קִיין יֵאוּשׁ אִיז גַּאָרִנִישְׁט פֿאַרְהאַנֶען!" לָאז
זִיף נִישְׁט נַאָף, טְרַאַכְט נִישְׁט דִי שְׁלַעֲכְטֶע מַחְשַׁבוֹת וואס דער יֵצֵר הָרַע רַעֲדֵט

דיר איין, אז פון דיר וועט שוין גארנישט זיין, דו וועסט שוין נישט האבן קיין תשובה; ענדערש הער אויס דעם רבי'ן וואס זאגט דיר: "דו וועסט נאך זיין א צדיק, דו קענסט נאך פאררעכטן; טו תשובה און קער זיך צוריק צום אייבערשטן".

רעד זיך אויס זיין הארץ צום אייבערשטן, זאג אים ווי שטארק דו פייניגסט זיך. דערצייל אים ווען עס האט זיך אנגעהויבן, ווי אזוי עס האט זיך אנגעהויבן און ווער עס האט דיר מטמא געווען. טענה זיך מיט אים, גיס זיך אויס זיין צעבראכן הארץ, זאג פאר'ן אייבערשטן: "רבנו של עולם, וואס טו איך? איך בין אריין אין א זומפ און איך ווייס נישט די וועג ארויס, איך פאל אין די עבירה פון פגם הברית, איך בין אזוי פארשמירט אין די עבירה, איך קען זיך נישט ארויסזען פון דעם. איך קען נישט זיין צווישן מענטשן, איך ווער אזוי משוגע. איך בין אנגעקומען צו די נידריגסטע פלאץ פון אריף אנפין דקלפה, וואו איך גיי און וואו איך שטיי האב איך שווערע נסיונות. העלף מיר, נעם מיר ארויס".

ועל כולם זאלסטו זען צו זיין פרייליך. זע צו הערן כסדר לעבעדיגע מוזיק, ניגונים וואס מאכן פרייליך, נישט קיין שטייטע וויינעדיגע ניגונים, נאר לעבעדיגע ניגונים וואס מאכט טאנצן און שפרינגען.

שמחה ראטעוועט דעם מענטש פון אלע קליפות, שדים ורוחות רעות. דער רבי זאגט, ווער עס איז פרייליך היט אים דער אייבערשטער אפ פון פגם הברית, אזוי ווי דוד המלך זאגט (תהלים קד, לד-ה): "אנכי אשמח בה", יתמו חטאים מן הארץ, ורשעים עוד אינם", איך פריי זיך מיט'ן אייבערשטן, דעמאלט "יתמו חטאים מן הארץ", - איז מער נישטא קיין עבירות (ענין ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קסט).

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

זאל איד דרוקן דעם ספר "תיקון קריאת שמע שעל המיטה" ?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ערשטנס וויל איד זיך באדאנקען אויף אלעס וואס איר טוט פאר כלל ישראל. ווי איד האב געהערט פון אפאר מענטשן אז דער ראש ישיבה האט געראטעוועט זייער לעבן, זיי זאגן אז אפילו איר קענט זיי נישט, האבן זיי זוכה געווען דורך די שיעורים זיך צו דערהאלטן אין אידישקייט, און צו התמדת התורה, אריינכאפן לערנען משניות און גמרא און נאך שיעורים.

איד האב זיך געוואלט שואל עצה זיין, הייזת איד דארף א וויכטיגע ישועה און איד וויל איבער דרוקן איינע פון די ספרים פון מוהרא"ש זכר צדיק וקדוש לברכה, אזוי ווי ער האט צוגעזאגט (אשר בנחל חלק כ"ט, מכתב ד'תשע"ג): "אני חזק בזה, מי שיודפס איזה ספר מספרי, לא אנוח ולא אשקוט בעולם הבא, עד שאעשה לו טובה", און איד האב זיך זייער געשטארקט פון דעם ספר "תיקון קריאת שמע שעל המיטה" וואס מוהרא"ש האט געדרוקט יארן צוריק, און לויט וואס איד ווייס איז עס מער נישטא צו באקומען, אבער הייזת עס איז נאר א לקוט מיט עטליכע ווערטער, וויל איד וויסן צי עס הייסט אויף א "ספר מספרי מוהרא"ש"?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויקהל-פקודי, כ"ז אדר, שנת תשפ"א לפרט
קטן
לכבוד ...

איד האב ערהאלטן אייער בריוו.

אנדא ווערט דאס גערעכנט צווישן די ספרים פון מוהרא"ש, דאס איז דאך פון די ערשטע ספרים וואס מוהרא"ש האט געדרוקט; עס האט אין זיך שטארקע חיזוק. עס איז א בחינה פון מיעוט המחזיק את המרבה; די פאר ווערטער געבט זייער אסאך חיזוק פאר'ן מענטש, מען דארף נישט מער פון

אֵיין וואָרט חיזוק, אֵיין וואָרט שְׂכָל און דָּאס בֵּיט אַיִבער דָּעם גאַנצן מַענטָש.
דְּרוקט דָּעם סֵפֶר קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמִּטָּה וואס מוֹהֲרָא"ש האט
אַרויסגעגעבן וועט איר זען גְּלִיף גְּרוֹיֶסע יְשׁוּעוֹת.

דער אַיִבערשטער זאל העלפֿן איר זאַלט האָבן הַצְלָחָה אין אַלע ענינים.

...

וואס טו איר אז מען רודפֿט מיך פֿאַר'ן אַרעסטירן אַ מַנְגֵל?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֵּד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

שוין אסאך יאָרן וואס איר בין זוכה צו הערן די שיעורים און ליינען די בריוו, דאס

איז מיר זייער מחזק.

פֿאַר אַ שְׂטִיק צייט צוריק האט אַ בחור אַ מַנְגֵל געטשעפּעט מיין זון און אים מְטַמֵּא

געווען רחמנא ליצלן, איר בין דעמאלט געווען פֿאַרנומען מיט עניני רפואה אין מיין

משפּחה, האב איר זיך נישט געקענט געהעריג אָפּגעבן מיט מיין זון, אָבער אַ צווייטער

האט אַרײַנגעגעבן אַ קלאַגע קעגן דעם מַנְגֵל און מען האט אים אַרעסטירט.

דער פֿראַבלעם איז אָבער אז ער איז גאר באַקאַנט אין מיין קהלה און דערפֿאַר האט

מען מיר אָנגעהויבן זייער צו רודפֿן אַיִבער דעם; מען וויל נישט האָבן קיין שייכות מיט

אונז, מען וויל אז דאס קינד זאל צוריק ציען און זאָגן ליגנט אז עס האט קיינמאל נישט

פֿאַסירט.

מיר זענען זייער צעבראָכן פֿון דעם; נישט גענוג אַלע צרות און יסורים וואס מיר זענען

דורך, דאַרפֿן מיר דאס נאָך אויך דורכגיין. איר האָף דער ראש ישיבה שְׁלִיט"א וועט אונז

קענען מחזק זיין.

יִישׁר פֿחַ

תשובה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרֻשַׁת וִיקְהֵל-פְּקוּדֵי, כ"ז אָדָר, שְׁנַת תִּשְׁפ"א לְפָרֶט

קָטָן

לְכַבוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר

אִיךָ הָאֵב עֲרֵה־אֶלְטָן דִּיִּין בְּרִיוּ.

אִיךָ פֶּאָרְשֵׁי נִישְׁט, נָאִיךְ אַזֵּא מַעֲשֵׂה וּואס מֵעַן הָאֵט דִּיר גְּע'הֶרְג'עֵט דִּיִּין קֵינֵד און דִּיִּין אֵיִגֶענֶע קֵהִילָה ווִיל פֶּאָרְדֶּעקֶן אױף דָּעם רוֹצֵחַ - ווִילֶסְטוּ נֶאכְאַלְץ זײַן אִין דִּי קֵהִילָה? ! טְשֶׁעפֶּע זײַךְ אָפּ פּוֹן זײַ, דָּאָרְט אִיז נִישְׁט קײַן פֶּלֶאָץ פֶּאָר דִּיר; זױף דִּיר אַן עֲרֵלִיכֶע קֵהִילָה, אַ קֵהִילָה וּואס אִיז נִישְׁט מְחַפֵּה אױף בְּחוּרִים מְנַגְלִים.

עַס אִיז בֵּיטֶער שְׁווער פֶּאָר עֲלֻטֶערן ווען מֵעַן גֵּיט אַרײַבער אַזֵּא מַעֲשֵׂה, מֵעַן שְׁפִירְט זײַךְ פֶּאָרְלוֹיֶרן און מֵעַן ווִיִּסְט נִישְׁט וּואס צו טוֹן, בְּפֶרֶט ווען דִּי אֵיִגֶענֶע נֶאנְטֶע שְׁטײַען נִישְׁט מִיט. דָּאָךְ דָּאָרְפֶּסְטוּ ווִיסֶן אַז אױפֶּגֶעבֶן אִיז נִישְׁט קײַן עֲצָה, דוּ דָּאָרְפֶּסְט זײַךְ שְׁטאַרְקֶן מִיט אֶלֶע כּוֹחוֹת ווִיִּטֶער אַנְצוּגֵיִן מִיט דִּיִּין שְׁטוֹב, זײַן אַ טאַטֶע פֶּאָר דִּיִּינֶע קֵינְדֶּער און אַ מֵאן פֶּאָר דִּיִּין ווִיִּב.

מִיט תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת קֶען מֵעַן אֶלֶעס צוּרִיקֶדְרִיִעֶן; תְּפִלָּה אִיז הֶעֱכֶער פּוֹן טֹבֵע, דִּי טֹבֵע זַאגְט אֵיִן זאַךְ און תְּפִלָּה דְרִיִּדְט אִיבֶּער דִּי טֹבֵע. חֲכָמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה זַאגֶן (סוֹפָה יד ע"ב; יְבִמוֹת סד): "לָמָּה נִמְשָׁלָה תְּפִלָּתְךָ שֶׁל צְדִיקִים כְּעֵתֶךָ", פֶּאָרְוואס ווערְט אַנְגֶּערוּפֶן דִּי תְּפִלָּה פּוֹן צְדִיקִים אַ גְּרוֹיסֶע שְׁאוּל? "מָה עֵתֶךָ זֶה מִהַפֵּךְ אֶת הַתְּבוּאָה בְּגֵרֶן מִמְקוֹם לְמְקוֹם, אַף תְּפִלָּתְךָ שֶׁל צְדִיקִים מִהַפְּכַת מִדוּתוֹי שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמֵּדַת רְגִזְנוֹת לְמֵדַת רַחֲמָנוּת", אַזױ ווי דִּי גְרוֹיסֶע שְׁאוּל דְרִיִּדְט אִיבֶּער דִּי תְּבוּאָה פּוֹן אֵיִן פֶּלֶאָץ צוּם צְנוּיִטֶן, מֵעַן מִישְׁט דִּי תְּבוּאָה מִיט דִּי גְרוֹיסֶע פֶּלִי; אַזױ אױף דִּי תְּפִלָּה פּוֹן צְדִיקִים דְרִיִּדְט אִיבֶּער כְּבִיכּוֹל דָּעם אִיבֶּערֶשְׁטֶן, עַס זַאל זײַן נֶאָר רַחֲמִים.

נָעם דִּי עֲצָה פּוֹן רַבִּי'ן, דִּי עֲצָה וּואס מְשִׁיחַ וועט אַרײַנְבְּרֶענְגֶען אִין דִּי גאַנְצֶע וועלט; דִּי עֲצָה פּוֹן הַתְּבוּדוֹת. גֵּי יַעֲדֶן טַאג אַבִּיסֶל אֵלֵיִן שְׁפֶאצִירֶן מִיט'ן אִיבֶּערֶשְׁטֶן, גִּיס זײַךְ אױס דִּיִּין הַאָרֶץ, דְּעַרְצִיִל דָּעם אִיבֶּערֶשְׁטֶן אֶלֶעס

וואס די גייסט אריבער; אנגעהויבן דאס וואס די דארפסט א רפואה וכו', דערצייל אים וועגן דיין קינד און נאכדעם די גאנצע געשיכטע מיט די קהילה, בעט דעם אייבערשטן דיין קינד זאל אויסוואקסן ערליך, ער זאל אויסוואקסן געזונט.

איך בעט דיר זייער, לאז זיך נישט נאך, לאז נישט דיין גאנצע משפחה אראפפאלן; זיי ווייטער מחנך דינע קינדער, רעד צו זיי, געב זיי צו פארשטיין זיי זאלן זיין אפגעהיטן פון מנזלים, קראנקע מענטשן. לייג אריין אין זיי א זיכערקייט זיי זאלן זיך נישט דערשרעקן פון גארנישט, זיי זאלן וויסן אז דער אייבערשטער איז מיט זיי. לערן זיי אויס זיי זאלן רעדן צום אייבערשטן, בעטן דעם אייבערשטן יעדע זאך וואס זיי דארפן; דאס וועט זיי אויפבויען, דאס וועט צוריק אריינלייגן אין זיי א זיכערקייט, זיי וועלן קענען חתונה האבן און זיין ערליכע אידן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ווי אזוי קען מען זאגן אז מען טאר נישט שלאגן קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געזען א בריוו וואס דער ראש ישיבה שליט"א שרייבט איבער נישט שלאגן קינדער, אבער פון צווייטע זייט זעט מען אין די גמרא (בכורות מו.) אז עס איז געווען א מלמד וואס פלעגט שלאגן די קינדער גאר שטארק, ביי צום טויט און דערפאר האט אים רב אחא אוועקגענומען די מלמדות, אבער רבינא האט אים צוריק געשטעלט ווייל עס איז נישט געווען א צווייטער מלמד וואס זאל אזוי גוט לערנען מיט די קינדער. דאס הייסט אז אפילו ער האט ממש גערצח'עט די קינדער, האט מען אים געלאזט דארטן זיין מלמד, ווייל ער האט גוט געלערנט מיט זיי. אין רמב"ם און אין שלחן ערוך ווערט אויך גע'פסק'נט אז מען מעג שלאגן א תלמיד; פארשטייט זיך נישט אזוי שטארק ווי די מעשה אין די גמרא.

קָעַן מֵעַן דְּעַן אוֹיִסְרִיִּסָּן אִן הִלְכָה אִוֹן זֶאגֶן אַז מֵעַן טָאָר אִינְגַּאנְצֶן נִישְׁט שְׁלֹאגֶן אַ קִינְד אֲדַעַר אַ תְּלִמִיד וְוֹאס פִּירְט זִיד נִישְׁט אוֹיף ווי עֵס דָאַרְף צו זײן?
 דְּעַר אִיבֶּרֶשְׁטֶעַר זֶאל הַעֲלֵפֶן דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה זֶאל זְעַן אַסֵּאָד נַחַת פֿון אַלְע תְּלִמִידִים אִוֹן פֿון די גְּרוֹיִסְעַ שְׁוֹעֶרַע הֵיילִיגַע עֲבוּדַת הַקּוּדֶשׁ.

יִישֵׁר כַּח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - עָרַב שְׁבַת קוּדֶשׁ פְּרִשְׁת וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי - הַחֹדֶשׁ, מְבָרְכִים נִיסָן, כ"ח אָדָר, שְׁנַת תשפ"א לְפָרְט קָטָן לְכַבּוּד ... גִּירוֹ יֵאִיר אִיף הָאֵב עֶרְהֵאלְטָן דִּינִי בְּרִיוֹ.

דו פֿרַעגֶסט זײער גוט, ווי קָען מֵעַן זֶאגֶן 'נִישְׁט שְׁלֹאגֶן קִינְדֶער' וְוֵעַן שְׁלִמָּה הַמְּלִיךָ זֶאגְט (מִשְׁלֵי יג, כד): "חֹשֶׁף שְׁבָטוֹ", דְּעַר וְוֹאס נְעַמְט אַוֵּעַק דְּעַם שְׁטַעקֶן פֿון זײן זון, "שׁוֹנָא בְּנוֹ", דְּעַר הָאֵט פֿינֶנט זײן זון, "וְאֵהָבוֹ", אִוֹן דְּעַר וְוֹאס לִיבֶט זײן זון, "שְׁחֲרוּ מוֹסֵר", גְּעַבֶט אִים שְׁטַענְדִיג מוֹסֵר; פֿרַעגֶן די הֵיילִיגַע חֲכָמִים (יִלְקוּט מִשְׁלֵי, רָמַז תַּתְּקַן; מִדְּרַשׁ מִשְׁלֵי, יג): אִיז דְּעַן דָּא אַ טֵאטֶע וְוֹאס זֶאל פֿינֶנט הָאָבֶן זײן קִינְד? "אַלָּא מִתּוֹף שְׁאִין מוֹכִיחוֹ עַל הַתּוֹרָה וְהַחֲכָמָה וְדַרְךְ אֶרֶץ, עֵתִיד לְשִׁנְאוֹתוֹ", נָאָר אַז מֵעַן מוֹסֵר־ט נִישְׁט דָּאס קִינְד וְוֵעַט עַר נִישְׁט לְעֶרְנֶען, נִישְׁט דַּאוֹעֲנֶען אִוֹן נִישְׁט הָאָבֶן קִיין גוֹטֶע מִידוֹת, וְוֵעַט עַר אִים בֵּינִים סוֹף פֿינֶנט הָאָבֶן, "אַבָּל אִם מוֹכִיחוֹ", אָבְעַר דְּעַר טֵאטֶע וְוֹאס מוֹסֵר־ט יֵא, "נַעֲשֵׂה אֵהָבוֹ", וְוֵעַט בֵּינִים סוֹף לִיב הָאָבֶן זײנַע קִינְדֶער, אַזוֹי ווי עֵס שְׁטֵיט: "וְאֵהָבוּ שְׁחֲרוּ מוֹסֵר"; אִיז דָּאָף גַּעֲדֵרִינְגֶען אַז מֵעַן דָאַרְף יֵא לְכַאוּרָה שְׁלֹאגֶן קִינְדֶער!

די קִשְׂיָא הָאֵט מֵעַן אַמָּאל גַּעפֿרַעגֶט דְּעַם הֵיילִיגֶן רַבִּי נֶתָן; עֵס שְׁטֵיט דָּאָף קְלָאָר (מִשְׁלֵי יג, כד): "חֹשֶׁף שְׁבָטוֹ", דְּעַר וְוֹאס נְעַמְט אַוֵּעַק זײן שְׁטַעקֶן, "שׁוֹנָא בְּנוֹ", וְוֵעַט פֿינֶנט הָאָבֶן זײן זון, ווייל אַז עַר שְׁטַרַאפֶט אִים נִישְׁט - וְוֵעַט עַר אַרוֹיִסְגֵּיין לְתַרְבוֹת רַעָה! הָאֵט רַבִּי נֶתָן גַּעֲנֵטְפֶעַרֶט: "עֵס שְׁטֵיט נִישְׁט אִין פֿסוּק 'מֵעַן זֶאל שְׁלֹאגֶן', עֵס שְׁטֵיט 'מֵעַן זֶאל הָאָבֶן אַ שְׁטַעקֶן';

מֵעַן זֶאל ווִיזֵן דַּעַם שְׁטַעקֵן פֿאַר'ן קינד וועט ער שוין פון דעם זיך טוישן צום גוט'ן, מֵעַן דאַרף נישט דעם שְׁטַעקֵן צו שְׁלֶאגֵן, עס איז גענוג דאס ווייזן ער זאל מורא האבן און גיין אויפ'ן גוט'ן וועג."

חס ושלום צו זאגן אז מֵעַן רייסט אויס אן הֶלְכָה; אַדְרָבָה, נַעַם דִּי מִי און קוק ווי אַזוֹי מֵעַן פֿסִקְנֵט, עַס אִיז אַן הֶלְכָה מִפּוֹרְשֵׁת (שְׁלֵחַן עֲרוּךְ הַרֵב יוֹרָה דְּעָה, הַלְכוֹת תְּלִמּוּד תּוֹרָה פֶּרֶק א, סְעִיף יג): "תִּינּוֹק שְׂאִינוּ רוֹצֵה לְקִרּוֹת", אַ קינד וואס וויל נישט לערנען, "לֹא יָכֹה אוֹתוֹ הַמְּלַמֵּד מִכֶּת אַכְזָרִי", זאל דער מלמד אים נישט שלאגן מערדערליכע קלעפ, "לְפִיכָּךְ לֹא יִכּוּהוּ בְּשׁוֹטִים וְלֹא בְּמַקֵּל", דערפֿער טאר אַ מְלַמֵּד נישט שלאגן מיט קיין שְׁטַעקֵן, "אַלֵּא בְּרֻצוּעָה קְטַנָּה", נאר מיט אַ קְלִינְנֵע שִׁיף בְּעַנְדֵּל, "אַם קוֹרָא, קוֹרָא", אויב וועט ער לערנען, וועט ער לערנען, "וְאִם אִינוּ קוֹרָא בְּהַכָּאָה זו", און אויב וועט ער נאכאלץ נישט וועלן לערנען, "יִהְיֶה יוֹשֵׁב כֶּף עִם חֲבֵרָיו, לַהֲיֹת לָהֶם לְחִבְרָה", זאל ער אים לאזן זיצן מיט די חֲבֵרִים, "וְסוֹפוֹ אֶפְשָׁר יִתֵּן לְבוֹ", און שְׁפַעֲטָעַר וועט ער זיך אָפְשָׁר מִיִּטְכֹּאפֵן מיט זיי.

איז דאך קלאר די הֶלְכָה אז מֵעַן טאר נישט שלאגן קיין קינדער, נאר מיט אַ בְּעַנְדֵּל זיי אויפֿוועקן זיי זאלן מיט האלטן; פֿאַרְקֶערט, מֵעַן טאר נישט שלאגן; די הֶלְכָה איז (ש): "וּמְלַמֵּד תִּינּוֹקוֹת הַחוּבֵט יוֹתֵר מִדָּאִי", אַ מְלַמֵּד וואס שלאגט מער וויפיל ער מעג, "מִעֲבִירִין אוֹתוֹ", מאכט מֵעַן אִים אויס מְלַמֵּד, "וְהוּא עוֹבֵר בְּלֹא תַעֲשֶׂה כִּי מֵאַחַר שְׂמִמָּה שְׁלֹא בְּרִשׁוֹת הָרִי זֶה כְּמִמָּה אַחַד מִשְׂאָר יִשְׂרָאֵל", ער איז עוֹבֵר אויף אַ לאו, עס איז אַזוֹי ווי ער שלאגט אַ צווייטן איד.

דער מציאות איז אז די אלע וואס שלאגן און פֿאַטֶשֶׁן - דאס קומט פון ווייניג געדולד אָדער פון נישט זיין איבערגעטראכט צוליב אַנְגַעצוִיגִיגְקייט. אין די פֿעלער וואס מֵעַן דאַרף שוין יא געבן אַ פֿעטֶשֶׁל פֿאַר אַ קינד, ווען ער פֿירט זיך מיט חוצפָה אָדער ווען ער טוט סְפִנָּה/דִּיגֶע זאַכן, דאַרף דאס זיין זייער איבערגעטראכט. מיט גרויס ישוב הדעת, אן קיין פֿאַרלוֹרְנִיגְקייט. ווען מֵעַן שלאגט פון פֿאַרלוֹרְנִיגְקייט אָדער פון כֶּעַס - איז דאס בְּכֻלָּל נישט קיין חינוך; אפילו מֵעַן רעדט זיך איין בשעת מעשה אז דאס איז חינוך, דאַרף

מען וויסן אז דאס איז נישט קיין חינוך, נאר די פֿעס און די גערונן רעדן איין דעם מענטש 'עצט דארף מען שלאגן', 'עצט דארף מען פראסקענען'.

עלטערן און מלמדים וואס ווילן מצליח זיין מיט די קינדער, מיט די תלמידים - דארפן גיסן טרערן טאג און נאכט, זיך בעטן ביים אייבערשטן אז די קינדער זאלן זיין ערליך, די קינדער זאלן אויסוואקסן תלמידי חכמים, גיין אין די וועגן פון צדיקים.

מהרא"ש האט דערציילט אז אמאל איז א איד געקומען צום הייליגן חפץ חיים זכותו גגן עלינו און ער האט אים געבעטן א ברכה אויף גוטע קינדער, האט דער הייליגער חפץ חיים גענומען א תהלים וואס איז געווען אויפגעבלאזן פון נאסקייט, ער האט דאס געוויזן פאר דעם איד און אים געזאגט: "זעסט? דאס איז דער תהלים פון מיין מאמע עליה השלום וואו זי פלעגט יעדן טאג וויינען אז זי זאל האבן גוטע קינדער, אזוי איז מען זוכה צו גוטע קינדער".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

נאכ'ן בעטן אזוי שטארק, פארנוואס זע איך נאכנישט די ישועה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

שוין א לאנגע צייט וואס איך זוף א צדיק וואס זאל מיר העלפן אין עבודת השם, אזוי ווי דער רבי שרייבט אז מען דארף האבן א צדיק, און ברוך השם אז איך האב געטראפן די בריוו און שיעורים וואס זענען מיר זייער מחזק צו דינען דעם אייבערשטן.

איך פרוביר צו זיין נאר וואויל און ערליך, דינען דעם אייבערשטן מיט'ן גאנצן הארץ און נשמה, דאווענען ווי עס דארף צו זיין מיט מתינות און כונה, גיין יעדן טאג אין מקוה, זיך היטן די אויגן און זיין נאר גוט און וואויל. ליידער בין איך אמאל געווען א גרויסער בעל עבירה, דורך א ספעציעלע מעטאד וואס איך בין דורך, האב איך זוכה געווען תשובה צו

טון, איד וועל נישט אויסרעכענען דא פונקטליך ווי אזוי עס ארבעט, אבער די נקודה איז אז די זעלבע ברען און פייער וואס האט געברענט אין מיר פאר עבירות, האב איד איבערגעדרייט צום גוטן, צו ברענען נאר פאר'ן אייבערשטן. ברוד השם אז איד האלט שוין דא.

אבער כאטש וואס איד פיל יעצט ברוד השם א נאנטקייט צום אייבערשטן, זע איד אבער אז מיינע תפלות און בקשות וועגן פרנסה ווערן נישט געענטפערט און איד דארף חיזוק אויף אמונה און בטחון.

איד האב גענוואלט פארקויפן מיין דירה אין א צווייטע שטאט צו קענען קויפן א דירה דא וואו איד וואוינט, אבער זאכן גייען נישט ווי איד וויל, איד האב אסאך געבעטן דעם אייבערשטן אויף דעם פאר א האלבע יאר אין א צו, איד האב איד צוגעלייגט ספעציעלע תפלות ביי שמונה עשרה און איד האב געטון די סגולה אז פאר פערציג טעג האב איד זיך גאר שטארק אכטונג געגעבן אין קדושה, און דערווייל רירט זיך גארנישט צום גוטן, און כסדר קומען צו נאך פרישע שטרויכלונגען מיט געלט זאכן.

איד ווייס אז דער אייבערשטער טוט אלעס נאר פאר מיין טובה, און ברוד השם אז איד מיט מיין ווייב און אונזערע קינדער זענען ברוד השם געזונט און שטארק, וואס פאר דעם קען איד נישט גענוג אויפהערן דאנקען און לויבן, און ברוד השם אז אויף טאג טעגליכע פרנסה איז דא, אבער למעשה האב איד נאך א קלעם אין הארץ, ווייל איד האב געמיינט אז אויב איד וועל בעטן מיט'ן גאנצן הארץ וועט דער אייבערשטער מיר זיכער העלפן און אלעס וועט פארן ווי געשמירט, אבער דערווייל זע איד נאכנישט די ישועה.

איד האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען העלפן און מחזק זיין.

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ויקהל-פקודי - החודש, מברכים ניסן, כ"ח אדר, שנת תשפ"א לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איד האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווען מען ווארט מיט געדולד, מען האט סבלנות - זעט מען ביים סוף ווי

אַלְעֵס אִיז גְּעוֹוֶען לְטוֹבָה; מְעַן קוֹקט צוֹרִיק, מְעַן דְּעַרְמָאנְט זײַף וואס מְעַן אִיז אַמָּאל אַרײַבער - זַעט מְעַן ווי שײַן דְּער אַייִבערִשְׁטער פִּירט, ווי שײַן דְּער אַייִבערִשְׁטער מאַכט; טאַקע פֿון די בײַטענִיש אִיז אַרױסגַעקומען זײַסקײט.

מוֹהָרָא שׁ זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה פֿלֶעגט שְׁטענדיג חֲזַרְן דָּאס וואָרט פֿון הײליגן חֲתָם סוֹפֵר זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ (תּוֹרַת מֹשֶׁה כִּי תִשָּׂא, דְּבוּר הַמַּתְחִיל וְנֵאמָר הִבֵּי) וואס עַר טײטשֶׁשׁ דַּעם פֿסוּק (שְׁמוֹת לֵג, כג): "וְנֵאמָר אֶת אַחֲרֵי וּפְנֵי לֹא יִרְאוּ", יעדער אײנער וויל זַען דַּעם אַייִבערִשְׁטן, מְעַן וויל פֿאַרשְׁטײן וואס גײט זײַן? פֿון וואו גײט קומען די יִשׁוּעָה? מְעַן קען דָּאס אָבער נישט זַען, נָאר אַז מְעַן קוֹקט צוֹרִיק זַעט מְעַן ווי דְּער אַייִבערִשְׁטער הָאט גַעהאַלפֿן. מיט דַּעם טײטשֶׁשׁ דְּער הײליגער חֲתָם סוֹפֵר זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ: "וְנֵאמָר - אֶת אַחֲרֵי", קוֹק אויף צוֹרִיק, קוֹק וואס פֿאַר אַ חֲסָדִים אײַף הָאב גַעטוּן מיט דִיר - וועסטו מיר זַען; אָבער "וּפְנֵי - לֹא יִרְאוּ", וואס וועט זײַן? ווי אַזוי וועל אײַף הָאבן די יִשׁוּעָה? דָּאס ווײסט מְעַן נישט און מְעַן קען דָּאס נישט זַען פֿון פֿאַראַויס, נָאר מְעַן דַּאָרף גַלייבן, וואָרטן, הָאפֿן און פֿעטן.

דו מײנסט יעצט אַז דְּער אַייִבערִשְׁטער בְּרַענגט דִיר שְׁלֶעכְטֵס, אָבער אַז דו וועסט אויסוואַרטן וועסטו זַען וואס פֿאַר אַ נִיסִים עָס וועט אַרױסקומען פֿון דַּעם. אַזוי ווי חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה דְּעַרצײלן (מְדַרְשׁ שׁוּחַר טוֹב, קיח): אויפֿן פֿסוּק (תְּהִלִּים קיח, כא): "אוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה", עָס אִיז גְּעוֹוֶען אַ אִיד וואס הָאט זײַף גַעגֵרײט צו פֿאַרן צו אַ ווײטע לאַנד מאַכן גַעשְׁעפֿטן אין פֿאַרקויפֿן זײַן סְחוֹרָה, עַר הָאט אַיינגַעקויפֿט אַסאַך סְחוֹרָה און עַר הָאט אויף מיט גַענומען עֲטְלִיכֶע שׁוֹתְפִים כְּדִי צו קענען פֿאַרדינען אַסאַך גַעלֵט. ווען מְעַן הָאט זײַף אַרױסגַעלאָזט צו פֿאַרן הָאט עַר בַּאקומען הויף פֿיבער וואס צוליב דַּעם הָאט עַר נישט גַעקענט מיט פֿאַרן, זַענען די אַנדערע שׁוֹתְפִים אַלײנס אַרױסגַעפֿאַרן אויפֿן לאַנגן וועג און מְעַן הָאט אים אַיבער גַעלאָזט. הָאט עַר גַעזאַגט פֿאַרן אַייִבערִשְׁטן: "רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מַה עוֹנוֹתֵי וַחֲטָאתֵי אַז דָּאס הָאט מיר פֿאַסירט?" און עַר הָאט נישט גַעקענט אויסהאַלפֿן די צַעַר, עָס הָאט אים זײער וויי גַעטוּן פֿאַרן וואס פּוֹנֶקט עַר, וואס עַר אִיז אַזוי עַרלײף וכו' - דַּאָרף אַיבערִבֿלייבן און קען נישט מיטגיין. אַפֿאַר טַעג שְׁפֿעטער הָאט

עַר גַּעְהָעֶרְט אַז אַלֶּע רִיִּיזְנֵדֶע אויפ'ן שׁיף זַענֶען אומגֶעקומֶען פֿון אַ רויבֶּעֲרִי, מֶען הָאט זײ אַלֶּע גַע'הַרְגֶעט רַחֲמָנָא לְצַלָּן און נָאר עַר אִיז גַעבֶּלִיבֵן לַעבֶּן. הָאט עַר אַנגֶעפֿאַנגֶען דאַנקֶען דַעם אַייבֶּעֲרֶשְׁטֵן (ישעיה יב, א): "אוֹדֶה ה' כִּי אֲנַפֶּת בִּי, יֵשֵׁב אִפְּךָ וּתְנַחֲמֵנִי", אִיף דאַנק דִיר אַייבֶּעֲרֶשְׁטֶער אַז דו הָאסט אויף מִיר גַעצֶערנט און מִיר דַערנאַף גַעטְרִיִּסט, וואס אִין דַעם פֿסוק אִיז מְרוֹמֵז דַעם הִייליגֵן רַבִּינֵס נֶאמֶען וּתְנַחֲמֵנִי; ווייל דַער רַבִּי לַעֲרַנְט אויס מֶען זַאל לַעבֶּן מִיט אֱמוּנָה און גִּלְיִיבֵן אַז גַאַרנִישְׁט פֿאַסִירט נִישְׁט פֿון זײַ אַלִּינֵס, נָאר דַער אַייבֶּעֲרֶשְׁטֶער אִיז מִמְּלֵא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבְתוֹךְ כָּל עֲלָמִין, אִין שׁוּם מְצִיאֹת בַּלְעָדִיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל.

דאַנק דַעם אַייבֶּעֲרֶשְׁטֵן אויף די חֲסִדִים וואס עַר טוט מִיט דִיר; הָאסט אַ ווייב מִיט קִינְדֶער אַלֶּע זַענֶען גַעזוּנֵט, דאַנק אִים אַז דו הָאסט פֿרַנְסֶה; נַעם אַרויס די קֶלֶעם פֿון הָאַרץ, גִּלְיִיב בַּאֲמוּנָה שְׁלִימָה אַז אַלֶּעס וואס גִּיט אַריבֶּער אויף דִיר אִיז נָאר לְטוֹבָה, וועסטו זַען מִיט דִינֶע אויגֵן די נִיסִים וואס וועט אַרויסקומֶען פֿון דַעם.

דַער אַייבֶּעֲרֶשְׁטֶער זַאל הַעֲלֵפֵן זַאלֶסט הָאַבֵן הַצְּלָחָה אִין אַלֶּע עֲנִינִים.

...

אִיף בִּין אַ בַּעַל תְּשׁוּבָה, ווי אזוי קֶען אִיךְ שְׁנַעַל טְרַעפֵּן מִיין

שִׂדוּךְ?

שְׂאַלָה:

לְכַבֹּד דַּער ראש ישיבה שליט"א,

אִיךְ וואוּזן אִין אַרץ יִשְׂרָאֵל און אִיךְ הָאב אִיךְ גַעוואַלט מְחֹזק זײן אִיר זַאלֶט ווייטֶער אַנגִיין מִיט אַייעֶר הִייליגֶע אַרְבַּעט, אִיר הָאט נִישְׁט קײן אַנוּג ווי שְׁטאַרק מֶען הָאט אִיךְ דאַ לִיב און וויפֿיל חִיזוק מִיר באקומֶען פֿון אִיךְ.

אִיךְ בִּין זַעקס און צוואַנציג יָאָר אַלֶּט, אִיךְ קום פֿון אַ פֿרִייעַ מִשְׁפָּחָה און אִיךְ הָאב בְּרוּךְ הַשֵּׁם זוכֶה גַעווען תְּשׁוּבָה צו טון, אַבֶּער דַערווייל וואוּזן אִיךְ נָאךְ בִּי מִינֶע עֲלֻטֶערן ווייל אִיךְ הָאב נִישְׁט דַאס גַעֲלֹט צו קֶענֶען נַעמֶען אַן אַייגֶענֶע דִירָה, און עס אִיז מִיר זײטֶער

שְׁוֹעֵר צוֹ הֵיטֵן תּוֹרָה אֹן מְצוֹת בִּי מִיּוֹן מִשְׁפָּחָה, וּוִייל זִי האָבֵן עֵס זַייער נִישְׁט לִיב אֹן שְׁטַעֲרֵן מִיר, דָּאס מאַכט מִיר פֿיל צער אֹן עֲגָמַת נֶפֶשׁ.

אִיד בִּין דּוֹרֵךְ פֿילע שְׁוֹעֵרִיקִיטֵן אִין לְעָבֹן, אֹן אִיד וּוִייל אַזוי שְׁטאַרק חֲתוּנָה האָבֵן מִיט אַן עֲרִלִיכֶע אִידישע פֿרוי אֹן אויפֿשְׁטעלֵן אַן עֲרִלִיכֶע אִידישע שְׁטוּב, אֹן אַרױסגִיין פֿון דִי פֿרִייע שְׁטוּב וּוּא אִיד וּוּאזײן יַעֲצֵט, אִיד האַב אָבֶער נֶאכְנִישְׁט זֹכָה גְעווען צו טֶרעפֿן אַ שִׁידוּךְ.

אִיד בֶּעט אַסאַךְ דַּעס אַיַבֶּערשְׁטֵן אויף דַּעס; אִיד בִּין גְעווען אִין אומאַן אֹן דָּאַרט אִיד מִתְפַּלל גְעווען אויף דַּעס, אִיד האַב גְעגֶעבֵן גַּעלֵט צו דְרוקֵן אֲשֶׁר בִּנְחַל, אִיד האַב שוין צוויי מָאַל אויסגְעזאַגְט גאַנץ תְּהִלִּים שְׁטִיעֵנדיג בִּיים צִיוֹן פֿון מוהֲרַא"ש אִין יבִּנְאֵל, אִיד האַב גְעזאַגְט קֶרְבָּנוֹת הַנְּשִׂאִים, אָבֶער דֶּערִוּוִייל בִּין אִיד נֶאכְנִישְׁט גַּעֲהַאַלְפֵן גְעוואָרן. אִיד בִּין בְּכַלל נִישְׁט יוֹנֵג אֹן עֵס אִזוּ מִיר זַייער בִּיטֶער דָּאס לְעָבֹן.

אִיד האַב גְעזען אִין סִפֶּר הַמְּדוּת וּוּאס דֶּער רַבִּי שְׁרִייבֵט (סִפֶּר הַמְּדוּת אוֹת מִמּוֹן, סִימֹן מו): "בְּכַל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה תִבְקֶשׂ אֶת הַצְּדִיק, שִׁיתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ", דֶּערפֿאַר טו אִיד דָּאס מִיניגֶע, אִיד בֶּעט אויב דֶּער ראש ישיבָה שְׁלִיט"א קֶען מִתְפַּלֵּל זִיין פֿאַר מִיר אִיד זַאל שוין זֹכָה זִיין צו טֶרעפֿן מִיין שִׁידוּךְ אֹן מִיין לְעָבֹן זַאל שוין ווערן אויפֿגֶעראַכְטֵן, וּוִייל אִיד האַלט עֵס מֶער נִישְׁט אויס.

יִישׁר פַּח

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְפָּרֵךְ - עָרַב שִׁבְתֵּךְ קוֹדֶשׁ פְּרִשְׁת וִיקְהֵל-פְּקוּדֵי - הַחֹדֶשׁ, מְכַרְכִּים נִיסֵן, כ"ח אָדָר, שְׁנַת תִּשְׁפ"א לַפֶּרֶט קֶטֶן לְכַבּוֹד ... גִּירוּ יֵאִיר

אִיךְ האַב עֲרֵהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

וּוּאזִיל אִזוּ דִּיר אֹן וּוּאזִיל אִזוּ דִּיין חֶלֶק אַז דוּ האַסט תְּשׁוּבָה גְעטוֹן, דוּ האַסט אָפֿגֶעלֶאַזְט אַלֶע שְׁלֶעכְטֶע זאַכֵן אֹן דוּ פִּירְסֵט זִיךְ עֲרִלִיךְ מִיט דִי וועג פֿון דִי תּוֹרָה.

דִּיין זְכוּת אִזוּ זַייער גֶרוּיס, דִי הֵיילִיגֶע חֲכָמִים זאַגֵן (פְּרִכּוֹת לֵד): "בְּמִקּוֹם שְׁבַעֲלֵי תְשׁוּבָה עוֹמְדִים שָׁם, אִין צִדִּיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמוֹד", אַ בַּעַל

תשובה איז מער חשוב ביים אייבערשטן ווי גרויסע צדיקים; דו ביסט אנגעקומען ביים פסא הכבוד אליינס. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יומא פו.): "גדולה תשובה שמצעת עד פסא הכבוד", תשובה איז אזוי גרויס, ווען א מענטש טוט תשובה, ער לאזט אפ זיינע אלטע מעשים, ער הייבט אן גיין אין די וועגן פון די תורה - קומט ער אן צום אייבערשטן.

איך וועל דאנווענען פאר דיר דו זאלסט זוכה זיין צו טרעפן בקרוב דיין שידוך און זוכה זיין אויפצושטעלן ערליכע דורות.

איך בעט דיר זייער דו זאלסט ווייטער מכבד זיין דייעע עלטערן; א בעל תשובה דארף זייער אסאך חיזוק אויף פיבוד אב ואם, ווייל עס איז זייער שווער צו זיין ערליך ווען אלע מאכן חזק און אלע לאכן, מען איז איינער אליינס; און פון די אנדערע זייט האט מען נסיונות, דער יצר הרע קומט צוריק און וויל צוריק אריין שלעפן דעם מענטש אין זיין פארגאנגנהייט. זאלסט נישט רעדן מיט חוצפה צו זיי; דו זיי מכבד טאטע מאמע מיט די גרעסטע מאס פבוד, וועסטו זוכה זיין צוריק צו ברענגען די גאנצע משפחה, אלע וועלן ביים סוף תשובה טון, דורכדעם וואס זיי וועלן זען ווי שייך דו פירסט זיך; דיין שטארקייט, דיין זיכערקייט און דיין פבוד פאר טאטע מאמע.

איך האף דו וועסט מיר דערציילן שנעל די גוטע נייעס אז דו ביסט א חתן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ווי אזוי קען איך טרעפן א וועג אין עבודת השם מיט חיות
און געשמאק?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א אינגערמאן וואס איז אויפגעוואקסן אין א געוויסע חסידות, וואס שוין פון

גַּאֲר יוֹנֵג הָאֵב אִיד גַּעֲזֵעַן אַז דִּי חֲסִידוֹת אִין נִישְׁט פֿאַר מִיר. אִיד בֵּין זײַער אַ וואַרעמער מענטש, פֿול מיט הַרְגָשִׁים, אָבער אִין אונזער חֲסִידוֹת גֵּיט אַלעס צו מער טְרוֹקֵן און קאַלט, אַז קײַן גַּעפִּילֵן, און אַזוי אִין אִיד אִין מײַן מִשְׁפָּחָה. מײַן נאַטור אִין אָבער פֿונקט פֿאַרקערט פֿון דעם און דאַס האט מיר געמאַכט אַסאַך פֿראַבלעמען אַלס קינד און נאַכדעם אַלס בחור.

אִיד הָאֵב פֿאַרשטאַנען, און אַזוי האָבן מיר קלונגע אִידן אִיד גַעזאַגט - אַז עס וואַלט געווען בעסער פֿאַר מיר צו גײַן לַעֲרַנְען אִין אַן אַנדערע ישיבה, נישט פֿון מײַן חֲסִידוֹת, אָבער מײַנע עלטערן האָבן זיך געשעמט אַז אִיד זאַל גײַן לַעֲרַנְען אִין דִּי פֿרעמד, און אַזוי זענען מײַנע בחור'ישע יאָרן נישט געגאַנגען אַזוי גוט, אִיד הָאֵב נישט אַזוי מצליח געווען. לַעֲצָטְנֵס הָאֵב אִיד געטראָפֵן דִּי קונטרסים "עֲצַתוֹ אֲמוּנָה", און דאַס האט מיר געעפֿנט אַ נײַעם בֵּלִיק אִין לַעֲבֹד, אִיד הָאֵב זיך ממש געטראָפֵן אִין דִּי בְּרִיוּ, אִיד שְׁפִיר אַז דאַס רעדט צו מײַן האַרץ און אִיד וויל וויסן ווי אַזוי אִיד קען ווערן אַ תּלְמִיד פֿונעם ראש ישיבה שליט"א.

אִיד וויל אִיד וויסן ווי אַזוי אִיד קען אָנגײַן מיט מײַן וועג אִין עבודת השם און נישט נתפּעל ווערן פֿון מײַן מִשְׁפָּחָה און חֲבֵרִים. אִיד גלויב אַז דאַס אִין וואס דער אַייבערשטער וויל פֿון מיר, און עס אִין דא אַסאַך וועגן צו דינען דעם אַייבערשטן, מײַן מִשְׁפָּחָה האַלט אָבער נישט אַזוי.

יִישׁר פֿחַ

תשובה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - עָרַב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרִשְׁת וּיקָהֵל-פִּקוּדֵי - הַחֹדֶשׁ, מְבָרְכִים נִסְן, כ"ח אָדָר, שְׁנַת תשפ"א לַפְּרִט קָטָן לְכַבֹּד ... נְרוֹ יֵאִיר

אִיד הָאֵב עֲרַהֲאֵלְטֵן דײַן בְּרִיוּ.

אַנדאִי קענסטו זיך פֿאַהעפֿטן צום הייליגן רבֿי'ן ; אַז דו וועסט לַעֲרַנְען דִּי סְפָרִים פֿון רבֿי'ן, זיך מאַכן שיעורים אִין לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן און אִין דִּי שיחות פֿון רבֿי'ן - וועסטו זיך קענען פֿאַרוּפֵן אַ תּלְמִיד פֿון רבֿי'ן.

דער רבֿי זאָגט (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א', סימן קצב) : "פֿניוֹ שְׁכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ נִמְצָאִים

בתוך ספרו, די פנים, שכל און נשמה פונעם צדיק - געפונט זיך אין זיינע ספרים; אזוי אויך זאלסטו זיך קובע זיין שיעורים אין די בריוו פון ספר אשר בנחל און אין די בריוו פון ספר עצתו אמונה. 'אשר בנחל' איז קאנצעטרירט דעם רבינ'ס ספרים און 'עצתו אמונה' איז אויך געשריבן וואס מוהרא"ש שרייבט, עס איז געשריבן פאר בחורים נאך מער באריכות.

איך טו וואס מוהרא"ש האט מיר געזאגט, מוהרא"ש פלעגט מיר זאגן נאך די ליל שישי שיעורים: "נעם דעם שיעור און מאך פון דעם הונדערט שיעורים; צעטייל דאס און ברענג עס אראפ פאר די בני הנעורים, אין זייער שפראך".

דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן שנח): "מיט יעדע שיחה וואס איך שמועס מיט ענק קען מען זיין אן ערליכער איד, און נישט סתם אן ערליכער איד נאר אן ערליכע איד אזוי ווי איך מיין אן ערליכער איד"; רבי נתן זאגט (שם): "וגם אפלו עכשו כש'לומדין דבריו הקדושים יש להם גם כן כח גדול לעורר להשם יתברך לזכות לדרכי ה' באמת, למי שישים לבו היטב לדבריו ולשיחותיו הקדושים הנאמרים בזה הספר, ובשאר ספריו הקדושים", דעם רבינ'ס ספרים פארמאגן א מורא'דיגן כח צו מעורר זיין א מענטש צו דינען דעם אייבערשטן; אין יעדע שמועס פון רבי'ן ליגן געוואלדיגע עצות און הדרכות פאר'ן לעבן. נאך האט דער רבי געזאגט (שם, סימן שכ): "כל מי ש'ציית אותי ויקיים כל מה שאני מצוה, בנדאי יהיה צדיק גדול, יהיה מה שיהיה", ווער עס וועט מיר פאלגן און טון אלעס וואס איך הייס, וועט זיכער ווערן א גרויסער צדיק - זאל עס זיין ווער עס זאל נאר זיין. דו קענסט זיך נישט פארשטעלן צו וואס מיר וועלן זוכה זיין אויב מיר וועלן פאלגן דעם רבי'ן. דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן שנד): "על שני פתות אנשים יש לי רחמנות גדול עליהם", אויף צוויי גרופעס מענטשן האב איך גרויס רחמנות, "על אלו אנשים שהיו יכולים להתקרב אלי ואינם מתקרבים", אויף די מענטשן וואס האבן געקענט מקורב ווערן צו מיר און זענען נישט מקורב געווארן, "ועל אלו המקרבים אלי ואינם מקימים את דברי", און אויף די וואס זענען מקורב צו מיר און פאלגן מיך

נִישָׁט; "כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ, שְׂיִהְיֶה עֵת, בְּעֵת שְׂיִהְיֶה הָאָדָם מִנַּח עַל הָאָרֶץ עִם רַגְלָיו אֶל הַדְּלֵת, אִז יִסְתַּפֵּל עַל עֲצָמוֹ הַיָּטִב, וַיִּתְחַרֵּט מְאֹד מְאֹד עַל שְׁלֵא זָכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלַי, אוֹ שְׁלֵא קָיָם אֶת דְּבָרֵי. כִּי אִז יִדְעוּ שְׁאֵם הָיוּ מְקַרְבִּים אֵלַי וּמְקִימִים אֶת דְּבָרֵי, לֹא הָיָה שׁוּם דְּרָגָא בְּעוֹלָם שְׁלֵא הֵייתִי מְבִיאָם לְאוֹתָהּ הַמְדְרָגָה, אֲבָל לֹא יוֹעִיל אִז", וַיִּיל עָם וְעֵט קוּמְעֵן אַ צֵיִט וְוֵעַן דְּעַר מְעַנְטֵשׁ וְוֵעַט לִיגֵן מִיט דִּי פִיס צוּם טִיר (דָּאס מֵינִט וְוֵעַן מְעַן וְוֵעַט שְׁטאַרְבֵּן - וְוֵאס דְּעַמְאַלְט לִיגֵט מְעַן אַרְאַפּ דְּעַם מְעַנְטֵשׁ אוֹיף דְּעַר עֶרְד מִיט דִּי פִיס אוֹיִסְגְּעֵדְרִיִּט צוּם טִיר), דְּעַמְאַלְט וְוֵעַט זִיךְ דְּעַר מְעַנְטֵשׁ בְּאַטְרַאכְטֵן וְוִי אַזוֹי עַר זְעַט אוֹיִס און עַר וְוֵעַט חֶרְטָה הָאַבֵּן: 'פֶּאַרְוֵוֵאס הָאַב אִיךְ נִישָׁט גְּעַפְאַלְגֵט דְּעַם רַבִּיִן?! וְוֵעַן אִיךְ וְוֵאֲלֵט וְוֵעַן גְּעַפְאַלְגֵט דְּעַם רַבִּיִן וְוֵאֲלֵט אִיךְ זֹכָה גְּעוֹוֵעַן צוּצוּקוּמְעֵן צוּ דִּי גְרַעַסְטַע מְדְרִיגוֹת אוֹיף דִּי וְוֵעֲלֵט', אַבְּעַר דְּעַמְאַלְט וְוֵעַט שׁוִיִן זֵיִן צוּ שְׁפֵעַט.

דְּעַר אֵיִבְעַרְשְׁטַעַר זֶאל הַעֲלֵפֵן זֶאלֶסְט הָאַבֵּן הַצְּלַחָה אִין אַלְע עַנְיָנִים.

...

וְוֵעַן וְוֵעַל אִיךְ שׁוִיִן טְרַעַפֵּן מֵיִן שִׁדּוּךְ?

שְׁאַלָה:

לְכַבּוּד דְּעַר רֵאשׁ יִשִּׁיבָה שְׁלִיט"א,

עָס אִזוּ נִישָׁט דָּא דִּי וְוֵעַרְטַעַר אֵיִיךְ צוּ קַעַנְעֵן גְּעוּג בְּאַדְאַנְקֵעַן און אוֹיִסְלױבֵּן אוֹיף דִּי אוֹיִסְעַרְגְּעוּעוּעַנְלִיכַע שִׁעוּרִים, עָס אִזוּ מוֹרָא'דיג וְוִי אַזוֹי אִיר קַעַנְט זִיךְ אַזוֹי גוּט אַרֵיִינְלִיגֵן אִין יַעֲדַע סְאַרְט מַצַּב און פֶּאַרְשְׁטִיִן וְוֵאס און וְוִי אַזוֹי מְעַן דַּאַרְף מַחֲזִק זֵיִן.

אִיךְ זַע אַ מוֹרָא'דיגַע הַשְּׁגָחָה פְּרִטִית, אַז יַעֲדַע נֶאכְט וְוֵעַן אִיךְ הָעַר אוֹיִס אַ שִׁעוּר, דְּעַמְאַלְט רַעֲדֵט אִיר פּוֹנְקֵט דָּאס וְוֵאס אִיךְ דַּאַרְף יַעֲנַע רַגַע הָעַר. און וְוֵעַן עָס קוּמֵט שְׁבַת קַעַן אִיךְ זִיךְ דָּאךְ שׁוּעַר שִׁיִּדּוּן פּוֹן דִּי גְעוּוֵאֲלִיִּדִיגַע חִיזוּק, דְּעַרְפֶּאַר דְּרוּק אִיךְ אַרוֹיִס פֶּרִיִּטְאַג דִּי וְוֵעַכְנְטִיכַע גְּלִיזוֹן און אִיךְ גִּי יַעֲדַע וְוֵאֲדַע עַקְסְטַעַר אַרוֹיִס פּוֹן הַתְּפַעֲלוֹת אַז פּוֹנְקֵט דָּאס וְוֵאס אִיךְ לִיִן יַעֲנַעֵם שְׁבַת אֵינַעֵם גְּלִיזוֹן, פּוֹנְקֵט אוֹיף דְּעַם נוֹשֵׂא הָאַב אִיךְ דְּעַמְאַלְט גְּעַדְאַרְפֵּט חִיזוּק. אִיךְ דַּאַנְק און לױב יַעֲדַן טַאַג דְּעַם אֵיִבְעַרְשְׁטֵן אַז אִיךְ הָאַב דִּי זְכַל צוּ

וויסן פון הייליגן רב'ן.

איך האב געוואלט פֿרעגן, אזוי ווי עס זאמלען זיך אן די גליונות, אויב דער גליון היכל הקודש מוז מען לייגן אין שמות אָדער מעג מען עס אַוועקוואַרפֿן?

אגב, אָפֿשַׁר קען מיר דער ראש ישיבה געבן חיזוק וועגן שידוכים? איך בין שוין באלד א יאר דער לעצטער אין מיין כּתה וואס האט נאכנישט חתונה געהאט, און טראץ די אלע יארן פון תפילות ותחנונים, תהלים און התבודדות, און קבלות פון משפחה און חברים, האב איך נאכנישט זוכה געווען צו טרעפן מיין שידוך.

איך האב ברוך השם א גוטע נאמען, אָבער מיין טאטע איז גאר קלויבעריש און אויב מען טראגט שוין אמאל עפעס אן פֿרעגט ער זיך מורא'דיג גוט נאך און מאכט עס גלייך אַוועק. ער פֿרובירט מיר צו באַרואַיגן מיט'ן מיר קויפֿן גוטע זאכן, אָבער איך וויל אים זאגן אז איך דאַרף גאַרנישט, ער זאל מיר נאר ברענגען א שידוך. איך ווייס אז עס האט באַאָמט גאַרנישט צו טון מיט קיינעם, עס האט נאר מיט'ן אייבערשטן און מיט דעם בין איך זיך מחזק.

איך דאַנק דעם אייבערשטן אויף די גוטע זאכן וואס איך האב און איך בין ווייטער מתפלל און רעד זיך כּסדר אויס פֿאַר'ן אייבערשטן. מייע געשוויסטער און פֿריינד באַוואַונדערן ווי אזוי איך האלט זיך שטאַרק, זיי ווייסן אָבער נישט וויפיל איך ראַנגל זיך מיט גסיונות און אז איך בין גוט צעבראַכן פון מיין מצב.

איך בעט כּסדר דעם אייבערשטן איר זאלט קענען ווייטער אַנגיין בִּהַרְחַבַת הַדַּעַת מיט אייער חשוב'ע עבודת הקודש.

יישר פח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ויקהל-פקודי - החודש, מברכים ניסן, כ"ח אדר, שנת תשפ"א לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די גליונות קען מען אַוועק וואַרפֿן ; לייג עס נאר אַוועק בִּדְרֵךְ כְּבוֹד. נעם עס צוזאַמען, לייג עס אין אַ זעקל און אזוי קען מען דאס אַוועק וואַרפֿן.

די זעלבֿע נאָך איז מיט אַלע סאַרט גליונות.

בנוגע שידוכים; דאס דארף מען לאזן וויסן פאר אלע בחורים און מיידלעך, שידוכים האט נאר מיט'ן אייבערשטן, עס האט נישט מיט קיינעם אנדערש, נאר דער אייבערשטער אליינס מאכט שידוכים. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה סח, ג): "מצינו בתורה בנביאים ובכתובים שאין זוגו של איש אלא מן הקדוש ברוך הוא", מיר געפונען אין די תורה און נביאים און אין כתובים אז א שידוך האט נאר מיט'ן אייבערשטן, אין די תורה שטייט (בראשית כד, ג): "וייען לכן וכתובאל, ויאמרו, מה יצא הדבר", אין נביאים שטייט (שופטים יד, ד): "ואביו ואמו לא ידעו כי מה היא", און אין כתובים שטייט (משלי יט, יד): "בית והון נחלת אבות, ומה אשה משפלת"; זעען מיר איבעראל אז נאר דער אייבערשטער געבט שידוכים.

מען טאר נישט אויפגעבן ווען מען בעט און מען בעט אויף א שידוך און מען זעט נאכנישט די ישועה; מען דארף אויסווארטן ביז דער אייבערשטער וועט העלפן. דער רבי זאגט (ספר המידות אות רחמנות, סימן יא): "על ידי בקשת רחמים, זוכה לעשות שידוכים טובים והגונים", דורך תפלה איז מען זוכה צו טון גוטע שידוכים; נאר תפלה איז די עצה צו טרעפן א גוטע שידוך.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

איש אמונות

זע צו שמועסן פון רבי'ן און פון רבינ'ס מענטשן

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויקהל-פקודי, כ"ה אדר, שנת תשפ"א לפרט
קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר, קרית ברסלב

איך בעט דיר זייער, ברענג אריין א חיות אין די אינגעלייט; זע אז דער
רבי זאל זיין צווישן אייך, מוהרא"ש זאל זיין צווישן אייך.

זע צו שמועסן פון רבי'ן און פון רבינ'ס מענטשן; ווייל דער רבי געפונט
זיך נאר דארט וואו מען רעדט זיינע ווערטער. אז מען רעדט נישט פון רבי'ן
איז גארנישט דא; עס מעג זיין גרויסע ווערטער: "בית המדרש ברסלב",
אבער דער רבי איז נישט דארט.

דעריבער בעט איך דיר זייער, זע מען זאל רעדן שיחות פון רבי'ן, חיזוק
פון רבי'ן; זע צו טאנצן כמה פעמים: "אשרינו מה טוב חלקינו, ומה נעים
גורלנו".

איך גיי היינט מאכן א ברית, איך ווארט מיין טאטע, קארלסבורגער רב
שליט"א - זאל צוריק קומען פון ארץ ישראל, זיך באטייליגן ביים ברית.
איך וועל בעטן פאר דיר ביים ברית, דו זאלסט מצליח זיין.

...

מסדר זיין "אשר בנחל" אויף א שיינעם פארנעם

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויקהל-פקודי, כ"ה אדר, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר

איך פריי זיך צו הערן אז דו ביסט מסדר ווייטער די הייליגע בריוו פון "אשר בנחל", דו ענדיגסט יעצט חלק ג'.

דו האסט נישט קיין השגה וואס די בריוו טוט; וויפיל הונדערטער אידן זענען זיך מחי' מיט די בריוו, די בריוו בלאזט אריין א חיות, א נשמה - אין מענטשן, עס ברענגט אריין אמונה אין די וועלט.

שטארק זיך אין די הייליגע ארבעט, לייג אלעס אין דער זייט ביז דו ענדיגסט ארויסגעבן די אידישע בריוו שיינ אויסגעארבעט אן קיין טעותים. טו עס אן מיט א שיינע מפתח, אין דעם זכות וועסטו זוכה זיין צו ישועות, רפואות, פרנסה און אלע ברכות.

...

גיין נאר צו אן ערליכע קיאסק

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויקהל-פקודי, כ"ה אדר, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר, קרית ברסלב

דיין ווייב האט מיר געשריבן, זי פֿרעגט אויב זי זאל ענדערש איינקויפן אין אידישע געשעפטן, אָדער קען זי איינקויפן אין קיאסק פאר ביליגער, אָבער מען קען זען געוויסע בילדער פון גוים.

זאג דיין ווייב אז זי קען איינקויפן אין קיאסק, מיט דעם שטיצט זי דיר דו זאלסט קענען בלייבן אין כולל לערנען; די בילדער איז דא אין די געשעפטן אויך.

פארשטייט זיך, זי זאל גיין נאר צו אן ערליכע קיאסק; ברוך השם אין שטעטל האבן מיר אן ערליכע קיאסק. איך האב געבעטן די הנחלה אז איך

וויל א קיאָסק אין שטעטל; פון די ערשטע זאכן אין שטעטל האב איך דאס געעפנט, אז די משפחות זאלן נישט אריינגעמען אין שטוב קיין אינטערנעט, אז מען וויל עפעס קויפן זאל מען האבן וואו צו קויפן.

זאלסטו מחזק זיין ווייב זי זאל נישט אריינגעמען אין שטוב קיין שום פלי וואס מען קען דאס מחבר זיין מיט אינטערנעט און וואס זי דארף איינקויפן זאל זי גיין מיט דיר צום קיאָסק איינקויפן פאר ביליג, אזוי וועסטו קענען לערנען מיט ישוב הדעת.

...

דיין זכות איז זייער גרויס מיט'ן העלפן דרוקן "עצתו
אמונה חלק ד'"

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויקהל-פקודי, כ"ו אדר, שנת תשפ"א לפרט
קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר

דיין זכות איז זייער גרויס אז דו העלפסט דרוקן דעם פערטן חלק,
"עצתו אמונה חלק ד'".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן גרויס שפע און האבן די
זכ' ווייטער צו העלפן דרוקן די ספרים וואס זענען מחי' די גאנצע וועלט.
פון דיין ראש ישיבה.

...

נוץ אויס דעם גרויסן טאג, דיין יום החופה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויקהל-פקודי, כ"ו אדר, שנת תשפ"א לפרט
קטן

לכבוד מיין טייערער קתן ... גרו יאיר

מזל טוב פאר דיין חתונה! היינט איז דיין גרויסער טאג וואס דו גייסט

אויפֿשטעלן דיין שטוב, נאך אפאר שעה גייסטו צו די חופה. היינט איז ביי דיר אזוי ווי "יום כפורים", מען איז דיר מוחל אלע דינע עבירות.

זיי נישט קיין בטלן, נויך אויס דעם גרויסן טאג; זאג תהלים וויפיל דו קענסט, פרובר צו ענדיגן תהלים און אז דו קענסט נישט ענדיגן גאנץ תהלים - זאג וויפיל דו קענסט. אויך זאלסטו שמועסן מיט'ן אייבערשטן; בעט אים ער זאל רחמנות האבן אויף דיר, ער זאל דיר העלפן אז דיין גאנץ לעבן זאל זיין מיט'ן באשעפער.

זיי מיר מוחל, איך קען נישט קומען צו די חתונה; מיין ווייב תחזי איז זיך געגאנגען אפרוען פון האבן דאס קינד, איך בין אין שטוב מיט אלע קינדער. אויך איז מיין טייערער זיידע זכותו גגן עלינו, דער קארלסבורגער רב - יעצט נסתלק געווארן, איז נישט שייך איך זאל פארן קיין פלארידע צו די חתונה.

איך וואונטש דיר אלע ברכות; איך וואונטש דיר פון מיין הארץ דו זאלסט אויפֿשטעלן א אידישע שטוב, אן ערליכע שטוב, די שכניה הקדושה זאל רוען צווישן אייך.

...

אויב מען וויל האבן שלום בית, דארף מען זיין אפן איינער

מיט'ן צווייטן

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויקהל-פקודי, כ"ו אדר, שנת תשפ"א לפרט
קטן

מרת ... תחזי

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אויב מען וויל האבן שלום בית - דארף מען זיין אפן איינער מיט'ן צווייטן. די וועג וואס איר גייט איז נישט קיין גוטע וועג, דאס קען ברענגען עס זאל ווערן אויס שטוב. מען מוז רעדן, מען מוז זאגן וואס שטערט, מען מוז ארויסגעבן געפילן; אויב מען רעדט נישט - קען ווערן א גט השם

ישמרנו.

עם איז נישט גערעכט פון אייער זייט אז איר זענט נישט אפן מיט אייער מאן גרו יאר; אויב איינער האט א נישט גוטע גערוף דארף מען יענעם אויפמערקזאם מאכן, מען זאגט דאס שיינערהייט. צום ביישפיל: "אפֿשֿר קענסטו פּוּצֿן די ציינער?" "אפֿשֿר קענסטו שווענקען די מויל מיט מינט עס זאל זיין איינגענעם?" אויב איז איינער בטבע א שוויצעדיגער און ער כאפט זיך אליינס נישט, דארף מען יענעם זאגן שיינערהייט אויף אן איידעלע וועג; אויב שעמט מען זיך און מען וויל נישט זאגן, אדער מען מיינט אז מען וועט יענעם וויי טון ווען מען זאגט, זאל מען וויסן אז מיט די צייט קען עס ווערן ערגער און ערגער ביז עס קען ווערן אויס שטוב; זיכער אין די צייטן וואס מען ווערט פאראיבלט פון עסן, פון מענטשן און אזוי ווייטער וכו' - איז מען מחויב דאס צו זאגן פאר'ן מאן, אז נישט קען ווערן אויס שטוב השם ישמרנו.

די זעלבע איז אויב דער מאן אדער די ווייב רעדן נישט שוין, איינער איז מער הייקל פונעם צווייטן, מער איידל און קען נישט נעמען די וועג ווי אזוי מען רעדט, איז זייער וויכטיג מען זאל דאס זאגן. צום ביישפיל, מען זאגט: "מיין טייערע לעבן, עס שטערט מיר זייער ווען דו רעדסט צו מיר אזוי און אזוי; איך האב דיר ליב, איך ווער אבער וויי געטון ווען דו זאגסט מיר די ווערטל"; "מיין טייערע לעבן, איך בין זיכער אז דו ווייסט נישט אז איך ווער וויי געטון, ווייל דו האסט מיר אויף זייער ליב, דעריבער דערצייל איך דיר דאס, אז דו זאלסט מער אכטונג געבן".

אויב איז אייך שווער אים צו זאגן אז יעצט אין די צייט וכו' - ווערט איר פאראיבלט, זאלט איר נעמען דעם ספר עצתו אמונה און לערנען די בריוו אינאיינעם, ביז איר וועט אנקומען צו דעם בריוו און אינאיינעם לערנען די בריוו, וועט איר זען אז אייער שלום בית וועט ווערן שטערקער, ער וועט אייך פלוזלונג אנהייבן זאגן וואס שטערט אים און איר וועט אים שיינערהייט זאגן וואס עס שטערט אייך און עס וועט זיין שלום על ישראל, ביידע פון אייך וועלן אכטונג געבן אויפ'ן צווייטנ'ס כבוד, איר וועט האבן

א שטארקע אמת'ע שלום.

בפרט ווען מען ווארט למזל טוב איז דער לעבן גאר אנדערש. מענער ווייסן נישט ווי עס גייט אין די חדשים און אפילו די וואס מען האט זיי גא געזאגט און געלערנט - פארגעסן דאס; זיי לעבן נישט מיט דעם, עס איז זיי שווער צו פארשטיין וכו'. דארף מען זיך דורכשמועסן אינאיינעם, זיי זאלן פארשטיין אז מען קען נישט נאכליפן וכו' וכו'.

שטארקט אייך, דער אייבערשטער זאל אייך העלפן איר זאלט האבן בנקל ובנחת און זוכה זיין צו ערליכע אידישע דורות.

נאכאמאל, איר דארפט טוישן אייער וועג אין לעבן, איר דארפט זיין אפן מיט אייער מאן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

בעטן דעם אייבערשטן מיר זאלן זוכה זיין ארויס צו גיין

פון מצרים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויקהל-פקודי, כ"ו אדר, שנת תשפ"א לפרט קטן

לקבוד תלמידי היכל הקודש, תושבי ארץ ישראל, ה' עליהם יחיו

איך בעט ענק טייערע חברים, מיר שטייען יעצט אין אזא הייליגע צייט, שבת החודש שבת מברכים ניסן, ערב דעם הייליגן רבינו'ס געבורטסטאג; דער רבי איז געבוירן געווארן ראש חודש ניסן, אינעם טאג וואס מען האט אויפגעשטעלט דעם משכן. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מדרש סדר עולם, פרק ז): "ראש חודש ניסן נטל עשר עטרות"; דאס גייט ארויף אויף די מתנה פון די צען קאפיטלעך תהלים, וואס איז אראפגעקומען אויף די וועלט ראש חודש ניסן; איז יעצט א צייט וואס מען דארף זיך פון פריש באנייען, פון פריש זיך צוריקקערן צום אייבערשטן.

טייערע ברידער, טייערע חברים; לאמיר אנהייבן לעבן מיט די עצות

פון רבי'ן. דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן כו): "ב"י די וועלט איז שפּחָה אַ חסרון, אָבער ב"י מיר איז שפּחָה אַ גרויסע מעלה; ווען עס וואלט נישט געווען שפּחָה וואלט מען נישט געקענט דינען דעם אייבערשטן, מען וואלט נישט פארגעסן פונעם פארגאנגענהייט, פון אלע דורכפּעלער און אלע פראבלעמען וואס מען איז דורך, דאס וואלט געמאכט אז דער מענטש זאל נישט וועלן נאכאמאל פּרובירן צו זיין אן ערליכער איד, אָבער יעצט אז עס איז דא שפּחָה, קען מען זיך באנייען און אנהייבן פונדאסניי"; דאס איז געווען ביים רבי'ן א וויכטיגער יסוד, מען זאל אלץ אנהייבן פונדאסניי, נישט זיך קלאפן מיט'ן עבר נאר גיין ווייטער.

איך בעט אייך מיינע ברידער, מיינע טייערע חברים פון ארץ ישראל; אז מיר זענען מקורב צום רבי'ן דארפן מיר פאלגן דעם רבי'ן. מיר דארפן זיך באנייען, מיר דארפן אנהייבן נוצן די עצות. די עצות פון התבודדות; גיין אין א ווינקל, א פלאץ וואו קיינער הערט נישט און זיך אויסרעדן דאס הארץ צום אייבערשטן. איר וואוינט אין ארץ ישראל, איר זענט ארוםגענומען מיט אזוינע הייליגע צדיקים, וואו מען גייט און וואו מען שטייט ליגן די הייליגע צדיקים וואס אויף זיי שטייט די וועלט; כאפט א שפאציר, גייט צו א ציון פון א צדיק אינמיטן טאג, ביינאכט אדער פארטאגס און זייט אייך מתבודד דארט.

מיר שטייען יעצט נאנט צום הייליגן יום טוב פסח, מיר דארפן שוין אנהייבן בעטן דעם אייבערשטן מיר זאלן זוכה זיין ארויס צו גיין פון מצרים, ארויסגיין פון אלע טמאות און אנקומען צו די קדושה פון יום טוב פסח. פסח איז די אותיות פה-סח (פרי עץ חיים שער חג המצות, פרק ז; ועוד); מען הייבט אן רעדן צום אייבערשטן, מען הייבט אן זען און פארשטיין אז עס איז גארנישט דא אויף די וועלט נאר דער אייבערשטער. אזוי גייט מען ארויס פון פּרעה; פּרעה איז די אותיות פה-רע (ספר הלוקטים פרשת שמות, דבור המתחיל "ויגדל הילד"), א שפּעכט מויל, א מויל וואס שעלט, א מויל וואס טשעפעט, א מויל וואס רעדט זיך אפ, א מויל וואס בארעדט אנדערע און טוט וויי אנדערע; דורך פסח, פה-סח - גייט מען ארויס פון די קליפות.

רעדט נאר פון רבי'ן און פון זיינע תלמידים. ווען איר קומט זיך צאם זאלן זיין די דיבורים נאר פון רבי'ן, זייט מקבל איינער פון צווייטן שיינע זאכן פון רבי'ן, שיינע שמועסן. דארט וואו מען רעדט פון רבי'ן - דארט איז דער רבי, דארט וואו מען רעדט נישט פון רבי'ן, עס מעג זיין א גרויסע טאָוול: "בית המדרש ברסלב", אָבער אז מען רעדט נישט פון רבי'ן - איז דער רבי נישט דארט.

זאלט איר נאר רעדן פון רבי'ן; דערציילט מעשיות פון רבי'ן, מעשיות פון אנשי שלומינו ובעקר מעשיות פון הפצה. ווער עס גייט הפצה איז מחויב צו דערציילן פאר אנשי שלומינו יעדע פֿרט פון הפצה, דאס געבט חשק פאר אנדערע זאלן אויף אנהייבן גיין הפצה. ווען מען הערט ווי מענטשן זענען זיך מחי', מענטשן דערציילן ווי זייער לעבן האט זיך איבערגעדרייט, עס איז זיי זיס געווארן - דאס מאכט מען זאל בלייבן פרישע מקורבים, נישט אלט געזעצן. קוקט גוט וועט איר זען אן אינטערעסאנטע זאך, די מפיצים זענען אלץ פריש, ווייל זיי זעען יעדע רגע ווי דער רבי איז מחי' מתים.

די וואך האב איך געהאט א געמישטע וואך, פון איין זייט בין איך א בעל שמחה, דער אייבערשטער האט מיר געגעבן א געזונטע אינגל למזל טוב; פון די אנדערע זייט האב איך פארלוירן מיין גרויסער זיידע זכותו יגן עלינו, דאס איז מיר זייער שווער.

איך האב געהאט די זכר' אים משמש זיין לאנגע יארן; מיין זיידע האט געהאט זייער א גרויסע הרגשה אין הייליגן רבי'ן, ער האט מיר גענומען אלס בחור מיט זיך קיין אומאן. מיר זענען געפארן אין גאנץ אוקריינע, ראמעניע, אונגארן און פולין - ביי זייער אסאך מקומות הקדושים, און ווען מיר זענען אנגעקומען אין אומאן האט מיין זיידע געמאכט דארט א סטאנציע, מען איז געגאנגען אין מקוה, געדאווענט שחרית און נאכדעם געזאגט אינאיינעם די צען קאפיטלעך תהלים. ער האט געהאלטן א פייערדיגע דרשה ביים ציון פון רבי'ן, פון דאס גרויסקייט פון די צען קאפיטלעך, ער האט געוויינט ביים ציון און נאכגעזאגט וואס דער רבי זכותו יגן עלינו פון סאטמאר ברענגט אין הייליגן ספר ויואל משה (מאמר ישוב ארץ ישראל, סימן קג) אז דער רבי האט געוויסט

ברוח הקודש וואס וועט זיין ביז משיח וועט קומען, ער שרייבט בזה הלשון:
 "וזה ענין של רוח הקודש, שראה מה הגיע אלינו בעיקבא דמשיחא".

איך האב מיטגעהאלטן ווי ער פלעגט געבן געלט פאר ברסלב'ער
 חסידים זיי זאלן קענען פארן צום רבי'ן אויף ראש השנה און מיט געשיקט
 א קוויטל "יחזקאל בן יהודית"; ער האט זייער חשוב געהאלטן ברסלב'ער
 חסידים.

מיין זיידע פלעגט מיר זייער אסאך מחזק זיין אין מיינע יונגע יארן איך
 זאל זיך מאכן א שיעור צו גורס זיין משניות; ער האט מיר געבעטן אלס חתן
 נאכאמאל איך זאל יעדן טאג זאגן אכצן פרקים משניות. ער פלעגט זיין גאנץ
 לעבן זאגן משניות, זיין גאנץ לעבן איז געווען נאר דינען דעם אייבערשטן.

מן השמים איז געווען אז איך זאל מאכן די וואכטנאכט מאנטאג נאכט
 און דינסטאג דעם ברית אויף מיין זון יחזקאל גרו יאיר, דאס האט
 אפגעהאלטן איך זאל נישט מיטגיין קיין ארץ ישראל; איך האף און איך בעט
 צו קענען קומען קיין ארץ ישראל, זיין מיט ענק און זיך מחזק זיין אינאיינעם
 מיט די הייליגע עצות.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

תהלים איז געמישט פון צוויי זאכן, פון לויבן און בעטן

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויקהל-פקודי, כ"ז אדר, שנת תשפ"א לפרט
 קטן

מרת ... תחי'

דאנקט דעם אייבערשטן אויף אלעס גוטס וואס ער טוט מיט אייך; איר
 האט אזוי גוט חתונה געהאט, און אויף אלע חסדים וואס ער טוט מיט ענק.

איך האף אז איר זענט נאך שטארק מיט זאגן תהלים אזוי ווי איר פלעגט
 זיין אלס מיידל. זאגט יעדן טאג תהלים; תהלים איז געמישט פון צוויי זאכן,
 לויבן און בעטן; איין פסוק איז דאנק און לויב ווערטער און אינעם צווייטן

פסוק בעט מען אויף ווייטער.

איך וויל אייך בעטן נישט צו רעדן מיט מיידלעך פון זאכן וואס איז נוגע פאר נאך די חתונה. אפילו מיט חתונה געהאטע ווייבלעך רעדט מען נישט פון די זאכן; נישט פון די הלכות און אויך נישט וכו'. איך לייג אריין מיין לייב און לעבן אז אונזערע תלמידות זאלן אויסוואקסן הייליג און ריין, בעט איך אייך איר זאלט אכטונג געבן אויף דעם.

איינער צניעות איז א קידוש השם; אלע זעען ווי שיין עס איז צו זיין א איד, אלע זעען ווי שיין אידישקייט איז. מען זעט אין אייך אז מען קען זיין סיי ערליך און סיי אנגעטון לויט די היינטיגע טעג.

ווי מער איר וועט דאנקען דעם אייבערשטן אלץ מער ניסים וועט איר זען.

...

מיטהאלטן דעם שיעור כללי אין הלכות פסח פונעם דיין שליט"א

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויקהל-פקודי, כ"ז אדר, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד ... גרו זאיר, קרית ברסלב

זיי מודיע פאר אלע אינגעלייט אז עס וועט זיין א שיעור כללי פונעם דיין שליט"א אין הלכות פסח זונטאג נאכט אום אכט אזייגער אין בית המדרש אין שטעטל, אלע זאלן קומען צום שיעור; מען זאל דאס נעמען זייער ערנסט כדי מען זאל קענען אריינברענגען דעם יום טוב פסח אזוי ווי עס דארף צו זיין.

אויך וועט דער דיין ארויסקומען נענטער צום יום טוב פסח, מען וועט קענען פארקויפן די חמץ.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

**אַז אַ קינד חוצפה'ט זיך דארף מען דאס אפשטעלן מיט
אלע וועגן**

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויקהל-פקודי, כ"ז אדר, שנת תשפ"א לפרט
קטן

סעקריטערי בית פיגא

וואויל איז פאר די וואס העלפן די הייליגע מוסדות; מען קען זיך נישט
פארשטעלן דאס גרויסקייט פון ארבעטן אין א מוסד וואס לערנט מיט די
קינדער תורה, מצות און אמונה אינעם אייבערשטן.

האט נישט מורא צו רופן די עלטערן ווען די קינדער פירן זיך אויף מיט
חוצפה; מיר מוזן האבן די הילף פון די עלטערן. אז א קינד חוצפה'ט זיך
דארף מען דאס אפשטעלן מיט אלע וועגן, חוצפה איז א זאך וואס קען נישט
פארקוקט ווערן.

ביים רבי'ן איז געווען דרך ארץ נומער איינס; מיר דארפן זייער שטארק
שטיין אויף דעם.

שטארקט אייך מיט אייער ארבעט.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

איז דאס מיין שידוך? וועט זיך דאס אויסארבעטן?

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויקהל-פקודי, כ"ז אדר, שנת תשפ"א לפרט
קטן

מרת ... תחי'

די פלה ... תחי' האט געשריבן אז זי האט פייגלעך אין קאפ וועגן איר
חתן; זי ווייסט נישט אויב זי האט חשק צו אים וכו' וכו'.

וויל איך אייך בעטן אויב איר קענט איר מחזק זיין, איר אויסגראדן איר

מח און מסדר זיין אלע בלבולים.

דאס איז די וועג פונעם יצר הרע, ער וויל נאר אראפּוואַרפֿן דעם מענטש, אים צעמישן. פֿאר מען טרעפט די שידוך ברענגט ער אריין ספיקות און בלבולים אינעם מענטש אז אפֿשר וועט מען נישט טרעפֿן קיין שידוך, איין מאל מען טרעפט די שידוך וואלט מען דאך שוין געדארפֿט זיין פֿרייליך, הייבט זיך אן א נייע קאפּ דרייעניש: 'איז דאס מיין שידוך? וועט זיך דאס אויסארבעטן?' נאכדעם, ווען מען האט חתונה - ווערט מען נאכאלץ נישט פֿטור פון אים, ער קומט אריין פון מאל צו מאל אין קאפּ מיט א מחשבה 'איז דאס מיין שידוך? פֿארוואס האב איך געדארפֿט טון דעם שידוך?' אזוי צעשאקלט ער דעם מענטש, נאכדעם ווארפֿט ער אים אריין אין אן עצבות און מרה שחורה, נאכדעם האט ער דעם מענטש ביי זיך.

זייט איר מחזק זי זאל וויסן ווי אזוי עס גייט דער לעבן. זי זאל דאנקען דעם אייבערשטן אז זי האט באקומען א בחור א ירא שמים, א בחור א לב טוב; וואס נאך דארף זי? וואס פעלט איר?

אנטשולדיגט פֿאר'ן אייך געבן ארבעט; וואויל איז דעם מענטש וואס דאס איז זיין ארבעט, מחזק זיין אידישע קינדער. דער אייבערשטער האט אזוי ליב ווען זיינע קינדער העלפֿן זיך איינער דעם צווייטן, אזוי ווי א טאטע מאמע האבן נאר ליב צו זען ווי זייערע קינדער קומען זיך אויס צווישן זיך. דער אייבערשטער זאל העלפֿן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

הלכות פון שפת ערב פסח

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויקהל-פקודי, כ"ז אדר, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר, גבאי קרית ברסלב

איך שרייב דיר די הלכות וואס איז די יאר אנדערש; דו ביסט דאך גבאי, זאלסטו וויסן ווי אזוי צו פירן דעם בית המדרש.

שַׁבַּת הַגְּדוֹל דֵּי יָאֵר גַּעֲפֹאֲלֵט עֲרַב פֶּסַח פְּרִשְׁת צוּ; דֵּי יָאֵר אִיז אַבִּיסְל אַנְדֶּעֶרֶשׁ. צוּם בֵּיִשְׁפִּיל, דֵּי יוֹצְרוֹת לְשַׁבַּת הַגְּדוֹל זָאָגְט מֶעַן אַ וואָךְ פֿרִיעֶר כְּדֵי מֶעַן זָאל ווִיסֵן דֵּי הִלְכוֹת, אָבֶעֶר מֶעַן זָאָגְט דָאָס אַנְדֶּעֶרֶשׁ ווי אַלֶּע יָאָרן, מֶעַן זָאָגְט דֵּי יוֹצְרוֹת נֶאָךְ שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, נֶאָךְ קִדִּישׁ תַּתְקַבֵּל.

אזוי אויף דֵּי דְרִשְׁת שַׁבַּת הַגְּדוֹל זָאָגְט מֶעַן פְּרִשְׁת וַיִּקְרָא, דֵּי וואָךְ פֿאַר עֲרַב פֶּסַח; ווייל מֶעַן דֶּאָרְף דָאָךְ ווִיסֵן ווי אַזוי אַרִיין צוּ בְּרַעֲנֻנְגֶען דָּעם פֶּסַח, ווי אַזוי מֶעַן פֿשַׁר'ט און ווי אַזוי מֶעַן אִיז בּוֹדֵק חֲמֵץ.

מוֹצָאֵי שַׁבַּת זָאָגְט מֶעַן "וַיְהִי נוֹעַם" און "וַיִּתֵּן קָדוֹשׁ" אַזוי ווי אַלֶּע יָאָרן, וויבֹאֲלֵד עֵס אִיז נֶאָךְ דָא אַ גֵּאנְצֶע וואַכֶּעֲדִיגֶע וואָךְ, עֲרַב שַׁבַּת אִיז דָאָךְ נִשְׁט קִיין יוֹם טוֹב ווייל שַׁבַּת אִיז עֲרַב פֶּסַח. מֶעַן מֵאָכְט קִידוּשׁ לְבִנְהָ, אויף עֵסֶט מֶעַן מְלוּהַ מְלֶכָה אַזוי ווי אַ גַּעֲוֹעֲנְלִיכֶע מוֹצָאֵי שַׁבַּת.

תַּעֲנִית בְּכוֹרִים מֵאָכְט מֶעַן דֵּי יָאֵר דָּאָנֶעֶרֶשְׁטָאָג; אַלֶּע בְּכוֹרִים אָדֶּער דֵּי וואָס הָאָפֵן קִינְדֶּער בְּכוֹרִים מֵאָכֵן דָּעם סִיּוּם שׁוִין דָּאָנֶעֶרֶשְׁטָאָג, ווייל עֲרַב שַׁבַּת פֿאַסט מֶעַן נִשְׁט.

בְּדִיקַת חֲמֵץ מֵאָכְט מֶעַן לֵיל שִׁישִׁי - דָּאָנֶעֶרֶשְׁטָאָג בֵּינֵאָכְט; מֶעַן אִיז בּוֹדֵק חֲמֵץ אַזוי ווי אַלֶּע יָאָרן, מֶעַן מֵאָכְט דֵּי בְּרַכָּה און נֵאָכֵן עֲנִדִּיגֵן בּוֹדֵק חֲמֵץ זײַן, זָאָגְט מֶעַן כָּל חֲמִירָא וְכוּ'. פֿרִיִּטָאָג אַינְדֶּערֶפֿרי פִּירֵט מֶעַן זײַף אַזוי ווי אַלֶּע יָאָרן עֲרַב פֶּסַח, מֶעַן פֿאַרְבֶּרַענֵט דֵּי חֲמֵץ, מֶעַן לֵאזֵט נִשְׁט אַיבֶּעֶר קִיין חֲמֵץ; נֶאָר לְחֵם מְשֻׁנָּה פֿאַר דֵּי שַׁבַּת'דִּיגֶע סְעוּדוֹת, מֶעַן דֶּאָרְף אַכְטוֹנֵג גַּעֲבֵן דָאָס צוּ לֵיגֵן אִין אַן אָפֶּגַעִיטֶענֶע פֿלֶאָךְ.

שַׁבַּת אַינְדֶּערֶפֿרי דאווענט מֶעַן וְתִקִּין - זַעֲקֵס דֶּרִיִּסִיג, ווייל מֶעַן דֶּאָרְף נֶאָךְ קַעֲנֶען אַהֵימְגִיין מֵאָכֵן דֵּי סְעוּדָה; עֵסֶן דֵּי שַׁבַּת'דִּיגֶע סְעוּדָה, דֵּי חֲמֵץ, פֿאַר סוּף זְמַן אַכִּילַת חֲמֵץ, וואָס גַּעֲפֹאֲלֵט דֵּי יָאֵר צַעֵן דֶּרִיִּסִיג. מֶעַן דֶּאָנֶעֶנֵט נִשְׁט לֵאנֵג, מֶעַן לֵינֵט נִשְׁט לֵאנֵג; דֵּי הַפְּטָרָה זָאָגְט מֶעַן "וְעֲרַכָּה".

עֵס זַעֲנֶען דָא וואָס פִּירֵן זײַף אויף דֵּי יָאֵר ווען עֲרַב פֶּסַח גַּעֲפֹאֲלֵט אִין שַׁבַּת - צוּ עֵסֶן שְׁלֵשׁ סְעוּדוֹת, זײ צַעֲטִיילֵן דֵּי סְעוּדָה אַינְדֶּערֶפֿרי. הַגֵּם דֶּער מַחֲבֵר פֿֿסְקִינֵט (אורח חיים סימן תמד, סעיף א) אַז מֶעַן אִיז נִשְׁט יוֹצֵא דֵּי דֶּרִיטֶע

סעודה נאר נאך מנחה גדולה, אין א יאר וואס ערב פסח געפאלט אום שבת קען מען שוין נישט עסן נאכמיטאג קיין חמץ, זאגט דער רמ"א מען זאל עסן פירות, דאך זענען דא שיטות וואס זאגן אז מען קען יא יוצא זיין די דריטע סעודה אינדערפרי, אזוי פסק'נט דער מגן אברהם (שם, סעיף קטן א).

אנדערע פירן זיך אז מען צעטיילט נישט די סעודה; מוהרא"ש האט זיך געפירט צו עסן די דריטע סעודה מיט פירות און קוגל. מוהרא"ש שרייבט: "וזו השבת היחידה שאין אוכלין סעודה שלישית", דאס איז די איינציגסטע מאל וואס מען עסט נישט קיין דריטע סעודה שבת, "אלא פירות או פשטידא מתפוחי אדמה", נאר מען עסט פרוכט און קארטאפל קוגל, "והוא על פי זוהר שאמר רבי שמעון בר יוחאי שממיו לא בטל סעודה שלישית", דאס איז געבויט אויף די הייליגע ווערטער וואס שטייט אין זוהר הקדוש (פרשת אמור, צה), אז רבי שמעון בן יוחאי האט זיין גאנצע לעבן געגעסן יעדע וואך דריי סעודות שבת, "אלא בערב פסח שחל להיות בשבת", אויסער ווען עס איז אויסגעפאלן ערב פסח אום שבת, "שאז לא נוטלים לחם משנה פי אסור לאכל חמץ כבר, שהוא אחר הזמן ואסור לאכל מצה קודם ליל פסח", וואס דעמאלט טאר מען נישט עסן קיין סעודה מיט לחם משנה; חמץ טאר מען נישט עסן ווייל עס איז שוין נאכן זמן און מצה טאר מען אויך נישט עסן דעמאלט.

שבת נאכמיטאג דאווענט מען מנחה, מען זיצט אינאיינעם און מען זינגט די זמירות פון שלש סעודות און מען זאגט דברי תורה, אזוי ווי יעדן שבת.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מילה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

מאווים ברענגט אריין אין שטוב שדים, שדות און רוחות רעות

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויקהל-פקודי, כ"ז אדר, שנת תשפ"א לפרט
קטן

מרת ... תחזי'

איך וויל אייך זייער בעטן, רעדט נישט צו אייער שוועסטער ... תחזי' פון
זאכן וואס איז פאר חתונה געהאטע ווייבלעך. אפילו מיט חתונה געהאטע
ווייבלעך דארף מען נישט רעדן פון די זאכן, זיכער נישט מיט יונגע
מיידלעך; דאס צעמישט זיי און עס קומט נישט ארויס קיין גוטס פון דעם.

איך בעט אייך פון מיין הארץ, פון היינט און ווייטער זאלט איר נאר
רעדן מיט שכל; איך פרובר אזוי שווער אריינצולייגן אין די בית פיגא
תלמידות ריינקייט, זויבערקייט און הייליגקייט; וואס דארפט איר רעדן מיט
זיי פון זאכן וואס זיי דארפן נישט וויסן? אייער שוועסטער שרייבט מיר אז
די זאכן מאכן איר טראכטן נישט גוטע מחשבות.

נאך א זאך בעט איך אייך זייער, קוקט נישט קיין מאווים; א אידישע
מאמע, א אידישע פרוי - טאר נישט קוקן די זאכן, אז מען קוקט מאווים
ברענגט מען אריין אין שטוב די שדים, שדות און רוחות רעות; וואס ווילט
איר? איר ווילט די בייזע זאכן אין שטוב? אדער א לויטערע שטוב - א
הייליגקייט?

איר האט דאך א טייערער מאן, איר האט דאך מיט וועם צו רעדן, איר
האט דאך מיט וועם צו לעבן; איז דאך ענדערש איר זאלט נעמען גוטס
אנשטאט שלעכטס, זיס אנשטאט ביטער, ליכטיגקייט אנשטאט טונקלקייט.
איך שרייב אייך נאר ווייל איר זענט זייער טייער, איך זע אין אייך א
הייליגע נשמה.

...

איך בין היינט מקורב געווארן?

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ויקהל-פקודי - החודש, מברכים ניסן, כ"ח אדר, שנת תשפ"א לפרט קטן לכבוד ... נרו יאיר
איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בעט דיר זייער זאלסט פרוברן מיט אלע כחות צו זיין פרייליך; מיט אלע שוועריקייטן וואס דו גייסט אריבער, מיט אלע זאכן וכו' וכו' - זאלסטו זיך פרייען שבת. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן יז): "צריך לזהר מאד להיות שמח וטוב לב בשבת, כי מעלות וקדשות שבת גדולה ויקרה מאד", מען דארף זיין זייער פרייליך שבת, "והפלה, שצריך לנהג שמחה גדולה בשבת קדש, ולכלי להראות שום עצבות ודאגה כלל, רק להתענג על ה'", שבת טאר מען נישט ווייזן קיין שום עצבות, מען דארף ארום גיין א גאנצן צייט מיט א שמייכל.

די וואך שבת איז א גרויסער שבת, פרשת החודש, אויך איז שבת מברכים ניסן, ערב ראש חודש, ערב דעם רבי'ס געבורטסטאג; איז יעצט א גוטע צייט אנצוהייבן נוצן די עצות פון רבי'ן, זיך באנייען, נישט זיין אלט. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סב): "על פן צריך להתחיל בכל פעם מחדש", מען דארף שטענדיג אנהייבן פונדאסניי, נישט אלט ווערן און טראכטן: 'איך בין שוין מקורב, איך קען שוין די זאכן, איך ווייס שוין די חיזוק'; נאר פסדר זיך באנייען.

איך געדענק איך בין אמאל געווען שבת אין בארא פארק ביי מוהרא"ש, איך בין איינגעשטאנען ביי הרב רבי יצחק שליט"א (אלע זאכן ווען איך פלעג גיין צו מוהרא"ש אויף שבתים האט ער מיר אריינגענומען; איך האב אסאך געזען און געלערנט ביי אים). געדענק איך ווי מיר האבן געשמועסט ביים טיש פון רבי'ן און פון מוהרא"ש, אינמיטן שמועסן רופט זיך אן איינער פון רבי יצחק'ס קינדער: "טאטע ווען ביסטו מקורב געווארן צו מוהרא"ש?" האט ער אים געזאגט: "היינט"; איך בין געווארן אזוי

פארפלאמט פון די תשובה, עס איז געווען מיט אזא אמת, מיט א חן, 'איך בין היינט מקורב געווארן'; מיט אזא פרישקייט, מיט אזא התחדשות.

מיר ווייסן דאך אז דער רבי האט זייער אויסגערומט דעם הייליגן צדיק רבי זושא זכותו יגן עלינו, דער רבי האט געזאגט: "דער צדיק רבי זושא איז ארום געגאנגען צוויי און צוואנציג יאר ברציפות מיט'ן זעלבן ברען צום אייבערשטן"; דאס איז א מורא'דיגע מדריגה, ווייל בדרך כלל ווען מען הייבט אן דינען דעם אייבערשטן הייבט מען אן מיט א ברען און נאכדעם פאלט מען, מען קילט זיך אפ; אבער דער הייליגער צדיק איז ארום געגאנגען מיט'ן זעלבן ברען פאר צוויי און צוואנציג יאר.

טייערער ברודער, ליבער חבר, לאמיר אנהייבן טון די עצות פון רבי'ן מיט א פרישקייט; לאמיר גיין אביסל זיך מתבודד זיין, זיך אויסרעדן צום אייבערשטן אויף פראסט אידיש, אים בעטן: "קרננו לתורתך", זיי מיר מקרב אייבערשטער - צו דיין תורה, 'והחזירנו בתשובה שלימה לפניך', קער מיר צוריק צו דיר - גרויסער באשעפער, איך וויל זיין ערליך, איך וויל זיין גוט, עס איז מיר אזוי שווער, דער יצר הרע לאזט מיר נישט אפ קיין איין רגע".

געדענק וואס מיר האבן געלערנט אלע יארן ביי מוהרא"ש; אז מען האט לעמאן זאל מען מאכן פון דעם לימאנאדע, איבעררייען דאס ביטערקייט אויף געשטמאקקייט.

דעם שבת וועל איך זיין אין בארא פארק ביי מיין טאטע, קארלסבורגער רב שליט"א.

א פרייליכן שבת.

...

הייליגער באשעפער, איך האב נישט קיין קשיות אויף דיר

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ויקהל-פקודי - החודש, מברכים ניסן, כ"ח אדר, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

היינט איז דיין געבורט טאג; עס ווערט געברענגט ("ספר היום יום" יום י"א בניסן): "ביום ההלדת, על האדם להתבודד ולהעלות זכרונותיו ולהתבונן בהם, והצריכים תיקון ותשובה - ישוב ויתקנם", אינעם געבורטסטאג דארף מען אריינטראכטן וואס מען דארף אלץ פאררעכטן און מען זאל תשובה טון און אלעס פאררעכטן.

דער עיקר אויף וואס מיר אלע דארפן תשובה טון איז אויף די עבירה פון טראכטן שלעכטס אויפ'ן אייבערשטן. ווען מען גייט אריבער שווערע טעג אין לעבן און מען פארלירט די אמונה, מען פרעגט קשיות: 'פארנואס?' 'פארנואס לייד איך?' 'פארנואס האב איך נישט מיין שידוך?' 'פארנואס האב איך נישט קיין געלט?' און אזוי ווייטער, אויף דעם דארף מען תשובה טון. דאס איז די מדרגה פון צדיקים; דער אייבערשטער פרוכירט זיי אויס מיט ביטערע שווערע נסיונות - דאך האבן זיי נישט קיין קשיות און קיין תרעומות אויפ'ן אייבערשטן, זיי ווייסן אז אלעס וואס דער אייבערשטער טוט מיט זיי - איז נאר גוט.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ה, ג): "עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו עליו השלום ועמד בכלם, להודיע פמה חבתו של אברהם אבינו עליו השלום", אברהם אבינו האט מען אויספרוכירט מיט צען נסיונות און ער האט זיך דערהאלטן, ער איז נישט אוועק געגאנגען פון די אמונה און ער האט ווייטער מגלה געווען די אמונה פאר די גאנצע וועלט. "להודיע פמה חבתו של אברהם אבינו עליו השלום", דאס ווייזט אונז ווי ווייט אברהם אבינו איז געווען דבוק צום אייבערשטן; ער איז נישט אוועק געגאנגען פון די אמונה אפילו ער איז דורך שווערע ביטערע נסיונות.

איך בעט דיר זייער, היינט אין דיין געבורטסטאג זאלסטו תשובה טון; זאג דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער, איך האב נישט קיין קשיות אויף דיר, איך גלייב באמונה שלמה אז אלעס וואס איך גיי אריבער איז נאר פאר מיין טובה, אלעס איז צו פאררעכטן מינע מעשים - פון יעצט און פון די פריערדיגע גלגולים. איך גלייב אז דו געבסט מיר נאר גוטס, דאס וואס איך מוטשע זיך, עס טוט מיר וויי מיין גאנצע גוף, און דאס וואס איך ווארט נאך אויף מיין שידוך [און אזוי ווייטער זאלסטו אויסרעכענען אלעס וואס גייט אריבער] - דאס איז נאר פאר מיין גוטס, מיר צו אויסלייטערן, איך זאל זיין נענטער צו דיר."

נעם די עצה פון רבין. דער רבי האט אונז געגעבן א וואונדער מעדעצין, די מעדעצין קענסטו שוין יעצט האבן; דארפסט נישט ווארטן ביזן זומער אויף די נייע מעדעצין וואס דער דאקטער זאגט דיר אז דאס וועט דיר היילן; קענסט שוין יעצט איינגעמען די מעדעצין, זאג דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער הייל מיר אויס"; זינג דיר דעם ניגון: "ורפא, ורפא, ורפא ורפא"; דו האסט דער פח צו היילן, טו דיין רפואה צואיילן - הייל מיר אויס", וויין צום אייבערשטן: "הייל מיר אויס, הייל הייל - מיר אויס", בעט אים ער זאל דיר שיקן א רפואה, דו זאלסט זיין געזונט; בעט אים דו זאלסט שוין טרעפן דיין שידוך, דיין פאר, זאלסט זיין גליקליך און צופרידן; די טרערן וואשן אפ אלע פלעקן, די טרערן וואשן אפ אלע צרות.

אבער דאס וויינען דארף קומען פון א ריינע פלאץ אין הארץ, נישט פון די אנגענווייטאגטע פלאץ; נישט פון עצבות און מרה שחורה, נישט פון דעפרעסיע - נאר מתוך שמחה. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קעה) ווען מען וויינט דארף דאס זיין פון א פרייליכע פלאץ אין הארץ, די ראשי תיבות פון בכיה איז (תהלים פט, יז): "ב'שמה יגילון כ'ל היום, ובצדקתך ירומו", איך וויין פון שמחה, איך פריי זיך אז איך האב א באשעפער; איך בין נישט אליינס, דער אייבערשטער איז מיט מיר, ער היט מיר, ער טוט וואס איז באמת גוט פאר מיר.

שבת וועל איך זיין אין בארא פארק ביי מיין טאטע שליש"א.

זאלסט האבן א פרייליכן שבת.

...

עפענען א בית המדרש היכל הקודש אין בית שמש

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ויקהל-פקודי - החודש, מברכים ניסן, כ"ח אדר, שנת תשפ"א לפרט קטן

לקבוד ... נרו זאיר, בית שמש

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

איך פריי זיך זייער צו די גוטע נייעס אז איר ווילט עפענען א בית המדרש היכל הקודש אין בית שמש. איך האב דיר שוין געשריבן יארן צוריק ווען דו האסט מיר געפרעגט וועגן עפענען א חדר [דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו], קודם וויל איך זען אויב איר האלט בכלל ביי עפעס, עפנט א בית המדרש; א בית המדרש איז נישט אזוי שווער צו עפענען, מען הייבט נישט אן מיט א חדר.

בנוגע וואס דו פראגעסט אז איינער איז מסכים אנועק צו געבן זיין חצר מען זאל דארט ברענגען טרעילערס און מאכן א בית המדרש היכל הקודש; ער געבט דאס אנועק פאר צוויי יאר בחנם, נאכדעם דארף מען צאלן רענט און עס בלייבט זיינס, איר ווילט וויסן אויב עס לוינט זיך; דו שרייבסט נישט וויפיל עס וועט קאסטן, שרייב מיר מער פרטים מען זאל זען אויב עס לוינט זיך.

שטארק זיך מיט אלע חברים, שטארק זיך מיט הפצה, שטארק זיך מיט דייעע שיעורים פסדרן און בעיקר אין התבודדות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

[דער בריוו צו וועלכע די אויבנדערמאנטע בריוו באציט זיך:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ג' פְּרַשַׁת קִרְחַ, כ"ו סִינּוֹ, שְׁנַת תַּשְׁע"ז לְפָרֶט קָטָן
לְכָבוֹד מֵיַיִן טַיִיעֶרְעֶר ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ זַע אַז דוּ הָאָסְט מְפָרְסִם גְּעוֹרֵעֵן אוֹיף מֵיַיִן נְאֻמֶעֵן אַז אִיךְ עָפֵן אַ
תְּלֻמוֹד תּוֹרָה אִינן בֵּית שְׁמַשׁ; לְדַעַתִּי אַז דוּ הָאָסְט גֵּיט־אַמָּאל קֵיין מַגְנֵן 'הֵיכַל
הַקּוֹדֶשׁ', אַזוֹי ווי דוּ שְׁרַיִיבְסְט מִיר, אַז דוּ שְׁפִירְסְט זיך וואוּ אִינן אַ מְדַבֵּר
שְׁמָמָה - הַיִּיב אָן קוֹדֶם מִיט אַ מַגְנֵן 'הֵיכַל הַקּוֹדֶשׁ' אוֹן נְאֻכְדֶעם וועסְטוּ גֵיין
ווייטֶער. אִיךְ וויל דִיר נִישַׁט מַחְלִיש דַעַת זיין, אוֹן אויב דוּ שְׁפִירְסְט אַז דוּ
הָאָסְט דִי כַחוֹת דְּעַרְפָּאר - אַדְרָבָה וְאַדְרָבָה, אָבֶער דוּ דַאַרְפֶּסְט וויסן אַז אַ
חֵדֶר אִיז נִישַׁט קֵיין פֿשוּט'ע זאַך צו עֶפֶענֶען, מְעַן דַאַרְף זיין רַעֲאִלִיסְטִישׁ.

מְעַן קֶען נִישַׁט טוֹן קֵיין ווילְדֶע זאַכן וכו', ווייל נְאֻכְדֶעם הָאָט מְעַן
חֲלִישוֹת הַדַעַת אוֹן מְעַן קֶען אִינְגַאַנְצֵן אוועקפֿאַלן. אִיךְ הָאָב גְּעֶעֶפֶנְט
מוֹסְדוֹת, דִי תְּלֻמוֹד תּוֹרָה הָאָבן מִיר שׁוִין גְּעֶעֶפֶנְט זיבן יָאר צוּרִיק - תַּשׁ"ע,
אוֹן דִי מֵיידֶל סְקוּל הָאָבן מִיר גְּעֶעֶפֶענְט תַּשׁע"א - זַעקס יָאר צוּרִיק אוֹן מִיר
שְׁפֵייעֵן בְּלוֹט יַעֲדֵן טַאָג צו קַענֶען ווייטֶער מִמְּשִׁיךְ זיין. אִיךְ הָאָב נִישַׁט מֵיַיִן
מַח פּוֹן אַמָּאל, אוֹן זיכֶער נִישַׁט מֵיַיִנֶע כַחוֹת פּוֹן אַמָּאל, אוֹן אִיךְ אַרְבֵּעַט
בֵּיטֶער שְׁווער יַעֲדֵן אִינְצִיגְסְטֵן טַאָג פֿאַר דִי מוֹסֵד.

אַנדאִי אִיז זייעֶר וויכְטִיג צוּ הָאָבן מוֹסְדוֹת וואוּ מְעַן קֶען מַחְנֵד זיין דִי
קִינְדֶער ווי אַזוֹי מוֹהֲרָא"ש הָאָט אוּנְז גְּעֶלְעֶרְנְט, אַזוֹי ווי דַער רַבִּי הָאָט
גְּעֶזַאָגְט (שיחוֹת הַר"ן, סִימָן רט): "אִייעֶרֶע קִינְדֶער זַאלֶט אִיר מוֹדִיעַ זיין וואס דַא
הָאָט זיך גְּעֶטוּן", אוֹן רַבִּי נֶתָן זַאָגְט (שם): "וְאָמַר בְּרַתָּת וְזִיעַ בְּהַתְּלַהֲבוֹת
נוֹרָא", אַז דַער רַבִּי הָאָט דַאס גְּעֶזַאָגְט מִיט אַ מוֹרָא־דִיגֶע פֿלאַם אוֹן מִיט אַ
פֿלאַקֶער; אָבֶער דוּ דַאַרְפֶּסְט וויסן אִינן וואס דוּ גֵיִיסְט אַרִיין.

מְעַן זַאָגְט פֿאַר'ן כֶּהֵן גְּדוּל יוֹם הַקּוֹדֶשׁ פֿאַר עַר גֵּיִיט אַרִיין אִינן קוֹדֶשׁ
הַקְּנָדָשִׁים (סֵדֶר עֲבוּדָה לַיוֹם פִּיפּוּר, אַתָּה כּוֹנֵנֵת): "רְאֵה לְפָנַי מִי אַתָּה נְכַנֵּס, לְמָקוֹם אֲשֶׁ
לְהִבֵּת שְׁלֵהֶבֶת". מְעַן דַאַרְף וויסן פֿאַראוּיס וואס מְעַן טוֹט, מְעַן זַאל נִישַׁט
נְאֻכְדֶעם מַאָכן קֵיין בְּזִיוֹן פֿאַר'ן רַבִּי'ן מִיטן פֿאַרמאַכן וכו'.

שְׁטאַרְק זיך אוֹן לֵיִיג אַרִיין דִיין גַאַנְצֶע כַח אִינן הַפְּצָה; זַי דִיך מְקַשֵּׁר

מיט דיין ברוךדער ... גרו יאיר, ער וועט דיר שיקן די גייע סידי'ס און דאס זאלסטו מפיץ זיין. אויך זאלסטו געבן פאר דיין חבר ... גרו יאיר ער זאל דאס מפיץ זיין, ובזכות וואס דו וועסט עוסק זיין אין תפילה וועסטו האבן נחת פון דייע קינדער און דו וועסט זען ערליכע דורות.

א גוטן טאג.

...

